Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3175
—
4 pagini
20 bani
—
Sîmbătă
18 decembrie 1954

ÎN NUMĂRUL DE AZI

— Pentru o conducere competentă a economiei locale:
● ILIE MOISE: Îmbunătățirea sistemului de funcționare a comerțului local (pag. 2-a)
— A HOFFMAN: **Cronica filmului** — Un film care trebuie văzut de toți iubitorii de muzică: Ludwig van Beethoven (pag. 2-a)
— Note și comentarii (pag. 2-a)
— ION PAVELESCU: La colectiviștii din Palazu Mare (pag. 3-a)
— De la Tribunalul Militar din București (pag. 3-a)
— **Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici:**
● Raportul prezentat de Alexei Surkov cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice (pag. 3-a)
— E. GRECU: O alternativă serioasă (pag. 4-a)
— Împotriva reînarmării Germaniei occidentale! (pag. 4-a)

Să executăm exemplar reparațiile la tractoarele și mașinile S. M. T.

În îndeplinirea sarcinilor de mecanizare a producției agricole, sarcini preconizate în proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, stațiunile de mașini și tractoare au de îndeplinit un rol de importanță covîrșitoare, lărgirea continuă a mecanizării lucrărilor agricole fiind o condiție esențială a creșterii producției vegetale și animale.

Pîrghii principale ale introducerii tehnicii și științei înaintate atît în cultura plantelor cît și în creșterea animalelor, stațiunile de mașini și tractoare au în primul rînd datoria să mecanizeze cît mai multe lucrări (și îndeosebi acele lucrări care necesită un mare număr de brațe de muncă), într-un volum mereu sporit și în condiții agrotehnice superioare. Firește că nici mecanizarea complexă, nici sporirea volumului lucrărilor și nici calitatea lor nu pot fi realizate decît cu ajutorul unor mașini și tractoare bine întreținute, care să poată funcționa neîntrerupt cu întreaga lor capacitate.

Faptele dovedesc că folosirea integrală a potențialului de lucru al S.M.T. este indisolubil legată de calitatea pregătirii mașinilor și tractoarelor, de felul cum ele au fost revizuite și reparate. În regiunea Arad spre exemplu — datorită reparațiilor temeinice din timpul iernii trecute — mașinile și tractoarele au intrat în lucru la vreme, au funcționat normal, ceea ce a făcut ca planul anual de producție al tuturor S.M.T. din regiune să fie nu numai realizat, ci și depășit cu aproape 20 la sută. Mai multe S.M.T. (Sînnicolau Mare, Gottlob, Felnac, etc.) au izbutit să depășească simțitor sarcinile anuale de producție. Asemenea fapte ilustrează de ce problema pregătirii tractoarelor pentru viitoarele lucrări trebuie să intre fără nicio întîrziere în centrul preocupărilor fiecărei conduceri de S.M.T.

Potrivit normativului de îngrijire tehnică, munca de reparare a mașinilor și tractoarelor se desfășoară în tot timpul anului. Dar iarna este perioada cea mai potrivită pentru desfășurarea reparațiilor. De aceea acum, cînd lucrul cu mașinile în cîmp se sfîrșește, cînd intrăm în cea mai importantă perioadă a reparațiilor, conducerile S.M.T. au datoria să ia măsuri pentru ca revizuirea, repararea și adăpostirea mașinilor să se facă în mod exemplar.

Cunoașterea planului de reparații este cel dintîi pas pe care conducerile S.M.T. îl au de făcut în vederea reușitei acestei acțiuni. După o minuțioasă verificare a fiecărei mașini, conducerile de unități trebuie să știe precis, piesă cu piesă, ce reparații au de efectuat în atelierele proprii, ce mașini și părți de mașini vor trimite la centrele mecanice și la întreprinderile industriale. În legătură cu trimiterea mașinilor la centrele mecanice și întreprinderile industriale pentru reparații, e necesar să se evite lipsuri ca cele din anul trecut, cînd unele unități S.M.T. — cele mai interesate în acest sens — au neglijat în mod nepermis expedierea mașinilor pentru reparații.

Cunoscînd reparațiile pe care le au de executat cu propriile lor mijloace, directorii și mecanicii șefi ai stațiunilor — direct răspunzători de pregătirea mașinilor — trebuie să organizeze atelierele în așa fel încît munca să nu stagneze nici o clipă, să se desfășoare pe baza planului dinainte stabilit. Faptul că în anul acesta în stațiunile de mașini și tractoare au fost construite încă 75 de ateliere de reparații, că la 23 ateliere s-au făcut amenajări, iar construirea și amenajarea altor ateliere sînt aproape gata, creează posibilități ca S.M.T. să execute lucrări mai multe și de calitate corespunzătoare. Aceste posibilități trebuie să fie pe deplin folosite, printr-o chibzuită organizare interioară. Metoda de reparații pe ansamble și subansamble — metodă menită să scurteze timpul de reparare și să asigure calitatea lucrărilor — trebuie extinsă în cît mai multe unități.

În cadrul acțiunii de reparare a tractoarelor și mașinilor, o problemă de bază este asigurarea pieselor de schimb. Anul trecut lipsa unor piese a întîrziat punerea în funcțiune a unui însemnat număr de tractoare, semănători, etc. Există condiții ca problema asigurării pieselor de schimb să fie rezolvată. Specializarea unor întreprinderi industriale și centre mecanice în producerea și recondiționarea pieselor de schimb pentru mașinile agricole, este una din aceste condiții. Aceste întreprinderi au datoria să-și îndeplinească cu cinste sarcinile privitoare la producerea și recondiționarea pieselor de schimb, respectînd întocmai contractele încheiate. În ceea ce privește problema pieselor, conducerile S.M.T. nu trebuie să aștepte totul de-a gata, de la „centru", cum s-a întîmplat pe alocuri anul trecut. Posibilitățile interne de recondiționare și chiar confecționare a unor piese mărunte trebuie să fie puse în valoare în atelierele S.M.T.

În buna desfășurare a reparațiilor la S.M.T., comitetele executive ale sfaturilor populare sînt chemate să acorde un sprijin substanțial. Direct, prin controlul exercitat pe teren, ca și prin direcțiile agricole, comitetele executive ale sfaturilor populare au sarcina să controleze activitatea conducerilor S.M.T. în îndeplinirea sarcinilor ce le revin în pregătirea mașinilor și tractoarelor, să dea ajutor în îndeplinirea acestora, să ia măsuri împotriva acelor directori care nu privesc cu destul spirit de răspundere problema reparațiilor.

O atenție deosebită trebuie dată controlului calității reparațiilor. Comisiile ce vor trebui formate pe lîngă comitetele executive raionale în scopul verificării reparațiilor, trebuie să-și înceapă activitatea nu la primăvară, ci chiar de la începutul lucrărilor, cînd primele mașini sînt reparate. Exemplul comitetului executiv al Regiunii Autonome Maghiare, care pe lîngă controlul asupra muncii S.M.T. a organizat sprijinirea la reparații a acestor unități de către întreprinderile locale, poate și trebuie urmat.

Să pregătim încă de pe acum, din iarnă, condițiile optime pentru ca în anul viitor tractoarele și mașinile S.M.T. să funcționeze cu întreaga lor capacitate, să execute un volum mai mare de lucrări, la un înalt nivel agrotehnic. Astfel vom sprijini lupta poporului nostru pentru o viață îmbelșugată și fericită, pentru întărirea patriei!

Carnet

Altă dată a fost baltă...

Cine a fost prin baltă cu siguranță a văzut case construite din stuf, papură, nuiele și lut. Și în același timp a putut înțelege de ce acolo, în baltă, construcțiile erau de scurtă durată. Trei patru ani, atît ținea o casă, și-apoi alta se ridica în locul ei. Dacă era primăvară, vizitatorul găsea casele băgate în apă pînă la streașini, dacă era toamnă rămînea și privea tăcut cum se desprindea lutul de pe nuiele. Așa era pînă nu de mult la Zagna-Vădeni, locul unde de totdeauna apele Dunării se uneau cu cele ale Siretului.

În anul 1948 pe malul sting al Dunării se strînseră mulți oameni. Erau acolo tineri și vîrstnici, bărbați și femei, supători și ingineri care își uniseră puterile pentru a stăvili apele tumultoase ale Dunării și ale Siretului.

Unii șovăelnici, neîncrezători, care stăteau de o parte, rosteau cu o oarecare teamă:

— Oare o să se întîmple minunea care nu s-a întîmplat de veacuri? Oare bătrîna Dunăre va privi senină strîmtorarea ce i s-a pus în cale?

Dușmanii rosteau răspicat:

— Dunărea îi slobodă de cînd îi lumea. Degeaba încercați s-o opriți din drum.

Totuși Dunărea a fost învinsă. A încercat în toamna anului 1949 să-și care apele și pe pămîntul Vădenilor. Încercările au fost însă zadarnice. Apele Dunării s-au frînt parcă, izbindu-se de puterea zăgazului înălțat pe malul sting. Și de atunci ea n-a mai răzbit și nici c-o să răzbească vreodată. Acum locul pămîntului care altă dată era sub ape, a fost luat de „pămîntul de aur" — cum îi spun vădenii.

Aci la Zagna-Vădeni se vede ceea ce poate îndrăzni și înfăptui omul liber, stăpîn pe soarta sa. Între Siret și Dunăre au răsărit canale de irigație, a înflorit în anii aceștia o gospodărie agricolă colectivă. Oamenii în hărnicia lor se străduie să smulgă pămîntului rod cît mai bogat. Și reușesc. Pe acest pămînt rodesc acum legume, ba chiar grîu și porumb. E un lucru puțin obișnuit. Totuși așa este.

Pînă nu de mult, pe aici era mlaștină. Pămîntul eliberat de pustiirea Dunării și a Siretului este cu adevărat pămînt de aur. Pămînt generos.

Cîndva pe locul acesta, truditorii de prin partea locului prindeau pește. Acum însă de departe se zărește silueta masivă, impunătoare, a fabricii de produse alimentare Zagna-Vădeni.

Am fost acolo într-o dimineață ploioasă de toamnă. În fața fabricii se afla un tren oprit parcă dintr-o călătorie lungă să se odihnească. Din vagoane se descărcau tone de pulpe de fructe în butoaie. Vizitînd fabrica, rămîi plăcut impresionat de utilajul modern cu care este înzestrată. Această fabrică, creație a regimului nostru de democrație populară, produce zilnic 7 vagoane de pastă de tomate. Sînt aici milioane de borcane cu felurite conserve de legume și fructe. Cu regularitate cantități însemnate de produse de legume și fructe ale fabricii se îndreaptă către orașele patriei asigurînd mai buna aprovizionare cu produse alimentare a celor ce muncesc.

*

S-ar putea ca atunci cînd voi mai merge pe acolo să nu mai recunosc fabrica. Cît va trece pînă atunci nu știu. Știu însă că într-un viitor apropiat trenul care trece prin fața fabricii nu va mai opri la halta Zagna-Vădeni, ci la gara noului orășel Zagna-Vădeni. Și cu siguranță că atunci voi putea sta de vorbă cu inginerul Aurel Grou nu numai la fabrică ci și în apartamentul său din locuințele muncitorești care se construiesc acum. Și împreună vom porni să colindăm orășelul, să vizităm magazinele bine aprovizionate, și poate seara vom vedea un film chiar la cinematograful din Zagna-Vădeni.

P. VASILIU

DIN TOATE COLȚURILE ȚĂRII

★ ★ ★ ★

Gaz metan în casele țăranilor muncitori

CLUJ (de la corespondentul nostru). — În casele țăranilor muncitori din comuna Triteni-Colonie, raionul Turda, a început să ardă gazul metan.

Lucrările au fost executate prin contribuția bănească a țăranilor muncitori și cu sprijinul statului.

Astfel de lucrări se fac și în alte comune din regiunea Cluj. În comuna Unirea, din raionul Aiud — în care s-a introdus în acest an și lumina electrică — lucrările de introducere a gazului metan sînt avansate. S-au instalat pînă acum peste 1.200 metri liniari de conductă și s-au executat lucrările de introducere a gazului în numeroase case ale țăranilor muncitori.

Pentru ameliorarea terenurilor

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — În cadrul adunărilor populare ce au avut loc pentru discutarea proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii, țăranii muncitori din regiunea Galați și-au îndreptat atenția asupra celor 70 la sută din terenurile cultivabile ale raioanelor Bujor, Galați, Măcin, Tulcea care fiind în pantă, sînt supuse continuu fenomenelor de eroziune.

În comunele Țîrțănești, Băneasa, Băleni, Vîrlezi și Corni din raionul Bujor s-a luat hotărîrea ca în primăvară să nu se mai ară pe asemenea terenuri decît deacurmezișul pantei. În același scop vor fi executate valuri de pămînt și se vor face canale pentru a opri scurgerea apelor la vale și a le obliga să se infiltreze în pămînt. Pe terenurile degradate se vor planta, după avizul tehnicienilor, butași de viță de vie și diferite specii forestiere.

Noi tipuri de aparate de radio

Zilele trecute, colectivul fabricii „Radio Popular" din Capitală a trimis spre desfacere un nou tip de aparat de radio recepție, „Carpați". Noul aparat are trei lămpi și două lungimi de undă — medii și scurte — și poate fi folosit atît la rețeaua de curent continuu cît și la cea de curent alternativ.

În prezent, la „Radio Popular" s-a început fabricarea în serie a unui aparat de radio recepție tip „Simfonia". Acest aparat are cinci lămpi și trei lungimi de undă. Aparatul „Simfonia" poate fi folosit la rețeaua de curent alternativ.

(Agerpres)

UTILAJE PENTRU INDUSTRIA MINIERĂ

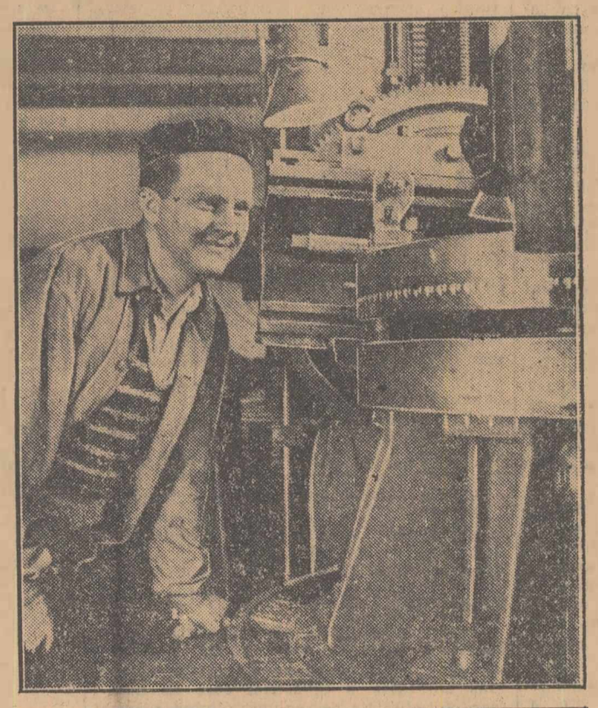

Paralel cu preocuparea pentru îndeplinirea planului de producție, muncitorii de la uzina de reparat utilaj minier din Petroșani se străduiesc să execute piese de calitate superioară pentru utilajele necesare industriei noastre miniere.

În clișeu: Muncitorul fruntaș Alexandru Demeter de la secția mecanică executînd la mașina de frezat piese de mare precizie. Foto: NICU VASILE

Alte numeroase întreprinderi și-au îndeplinit planul anual

IAȘI. — Pînă în ziua de 16 decembrie, 8 întreprinderi din orașul și regiunea Iași, printre care Atelierele C.F.R. din Pașcani, Atelierele C.F.R „Ilie Pintilie" și fabrica „Moldova — tricotaje" din Iași și I.M.S. din Roman au îndeplinit planul global de producție pe anul 1954.

Colectivul Atelierelor C.F.R. Pașcani care a realizat planul anual în numai 10 luni a produs în ultimele două luni bunuri de larg consum în valoare de 273.067 lei.

La fabrica „Moldova — tricotaje" din Iași s-au produs numai în luna noiembrie peste 21.000 tricotaje peste plan.

★

La Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei sosesc zilnic vești de la unități forestiere care și-au îndeplinit planul anual de producție.

Tăietorii de pădure din cadrul I.F.E.T.-ului Satu Mare și-au îndeplinit la 30 noiembrie planul anual la producția globală în proporție de 108,9 la sută, iar la producția marfă în proporție de 117,5 la sută. Desfășurînd larg întrecerea socialistă, colectivul fabricii de cherestea Cîmpeni din cadrul I.F.I.L.-Cluj a început de la 9 decembrie să producă cherestea în contul anului 1955.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii Combinatului forestier „21 Decembrie" din Vaduri și-au îndeplinit zilele trecute sarcinile anuale de plan.

★

De cîteva zile, întreg sectorul fabricilor de ulei, săpun și produse cosmetice a început să dea produse în contul anului viitor.

Între 1 ianuarie și 10 decembrie 1954 în fabricile sectorului s-au produs peste plan 3.525.000 kg. de ulei comestibil, precum și însemnate cantități de uleiuri volatile, uleiuri brute, săpun de rufe și de toaletă, creme de față, etc. (Agerpres)

Sate fără analfabeți

ODORHEI (de la corespondentul nostru). — La sfatul popular al raionului Odorhei există o hartă a învățămîntului din satele raionului. De cîțiva ani de zile, pe această hartă sînt consemnate rezultatele dobîndite.

În dreptul unui număr de 44 sate au fost înfipte steguțe albe, care simbolizează știința de carte. În 44 de sate ale raionului Odorhei nu mai sînt analfabeți. Mii și mii de țărani muncitori, care mai înainte orbecăiau în întunericul analfabetismului, au căpătat lumina cărții. În întreaga Regiune Autonomă Maghiară, în anii puterii populare, din 60.000 analfabeți au fost învățați să scrie și să citească 55.000 oameni ai muncii.

În prezent se desfășoară cu succes lupta pentru alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte.

Se extinde rețeaua sanitară

DEVA (de la corespondentul nostru). — Pentru asigurarea sănătății oamenilor muncii din regiunea Hunedoara, în numeroase localități din regiune, cum ar fi Hunedoara, Vulcan și Cugir, funcționează în bune condițiuni 18 spitale utilate cu cele mai perfecționate aparate medicale, două spitale T.B.C. și două sanatorii T.B.C.

Anul acesta a fost dat în folosință, în comuna Blăjeni, un nou dispensar, astfel că numărul dispensarelor pe întreaga regiune a ajuns la 53. Dintre acestea 8 sînt dispensare de pediatrie.

În afară de maternitățile create în ultimii ani, în regiune funcționează în bune condițiuni 41 de case de naștere.

Pregătiri pentru muncile agricole de primăvară

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară au îndeplinit, încă la 10 decembrie, planul arăturilor adînci de toamnă și au început pregătirile pentru muncile agricole de primăvară.

Gospodăriile agricole de stat din Reghin, Ozun și Band au curățit și selecționat întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțărilor de primăvară. De asemenea, datorită bunei organizări a reparațiilor, muncitorii gospodăriilor agricole de stat din Ozun și Reghin au obținut succese frumoase la repararea tractoarelor și mașinilor agricole.

★ ★ ★

Scrisoare deschisă pictorilor francezi

Dragi prieteni,

În zilele acestea de iarnă cenușie, mă gîndesc mai mult ca de obicei la voi, la țara voastră frumoasă, la Parisul vostru plin de farmec. Încă n-am uitat strîngerea de inimă frățească cu care în anii celor două războaie mondiale căutam să aflu printre rîndurile ziarelor dacă Luvrul este întreg, dacă nu cumva vreun coleg prețuit și iubit a căzut victimă invadatorului. Încerc din nou această strîngere de inimă aflînd cum dincolo de Rin același dușman, care acum 15 ani v-a cotropit patria, se înarmează, se pregătește iar. Împotriva noastră, a țărilor din răsărit — spune în mod oficial și n-am nici un motiv să nu-l cred. În încă recentul război mondial, casa în care locuiam a fost distrusă de bombele hitleriste și odată cu ea lucrări din peste 20 ani de creație. Poate fi durere mai mare pentru un artist și pentru un om? Nu aș vrea ca alți creatori să o cunoască. Nici în țara mea, nici în vreo altă țară. Și experiența ultimului război a arătat că drumul spre noi al militariștilor germani trece prin alte țări, dintre care și Franța.

Cînd am venit pentru prima oară la Paris, în 1902, erau mulți cei care-mi povesteau despre 1871, despre suferințele parizienilor asediați și înfometați de cotropitorii prusaci. Am stat atunci șase ani în capitala voastră, m-am bucurat laolaltă cu voi de lumina dulce din Ile-de-France am învățat să iubesc laolaltă cu voi portalul catedralei Notre Damme și săgeata Sfintei Capele străpungînd cerul ușor, transparent, să studiez și să visez laolaltă cu voi în sălile Luvru-lui. Cînd am plecat să muncesc în țara mea, toate acestea le-am luat cu mine ca pe o bogăție interioară, menită să facă mai luminoase, mai frumoase operele pe care aveam să le dau poporului meu. Aceasta este doar puterea magică a operei de artă, a patrimoniului de cultură al omenirii: să fie al tuturora și al fiecăruia în parte. Popoarelor în sînul cărora au fost create aceste opere, le revine o mîndrie legitimă dar și datoria de a le păstra, de a le apăra.

Sînt astăzi bătrîn, dar nu pot să mă împac cu gîndul că ar fi posibil ca generațiile care vin să nu se bucure, să nu-și îmbogățească privirea și simțirea în lumina a ceea ce secole de căutare și creație omenească au făurit. Ori nu e nici un secret că din toate vremurile agresorii au disprețuit valorile culturii și ale spiritului omenesc în general, și nu e nici un secret că un nou război ar fi mai distrugător decît toate cele care l-au precedat. În numele frumosului căruia i-am închinat, și eu și voi, toate forțele noastre, în numele culturii și al omului, vă cer, prieteni, nu lăsați să se aprindă din nou flacăra războiului! Ea ne amenință deopotrivă. Ridicați glasul vostru împotriva acordurilor care dau arme — și ce arme! — militariștilor germani!

Acad. JEAN AL. STERIADI
Artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat

Poporul romîn este hotărît să apere pacea și securitatea patriei

Adunarea juriștilor din Capitală

Asociația Juriștilor din R.P.R. și Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R. au organizat vineri seara, în sala Dalles, o adunare a juriștilor din Capitală, pentru discutarea problemei asigurării păcii și securității colective în Europa și a prevederilor Declarației conferinței de la Moscova.

În prezidiul adunării au luat loc juriști, jurisconsulți, membri ai Colegiului Tribunalului Suprem al R.P.R.: M. Ghelmegeanu, N. Dașcovici, Eugen Heroveanu, G. Sofronie, Ilie Stoenescu, Mircea Durma, Oconel Cireș, I. Costin, Al. Volanschi, Magda Silianu, Gh. Nedelschi, Filofteia Ivanov, C. Paraschivescu-Bălăceanu, Adrian Dimitriu, C. Stoianovici, P. Belle, Eugen Baraș.

Adunarea a fost prezidată de prof. univ. Eugen Heroveanu.

În problema securității colective și a suveranității statelor, a luat cuvîntul **N. Dașcovici**, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R.

„Victoria în cel de al doilea război mondial — a spus vorbitorul — a fost cîștigată prin lupta comună a U.R.S.S., S.U.A. și Angliei, iar pacea trebuia restabilită tot împreună. Conferințele succesive de la Moscova, Teheran, Yalta și Potsdam, odată cu măsurile de război, au fixat, tot mai precis, liniile păcii și ale siguranței viitoare. La San Francisco, cînd nu se isprăvise încă războiul, s-a înființat O.N.U., fixîndu-se în Carta unanim admisă, fără nici o rezervă, de toți participanții, condițiile coexistenței pașnice între cele două sisteme, prin recunoașterea principiului egalității suverane a tuturor statelor mari și mici".

Dar curînd omenirea a fost dezamăgită, a arătat vorbitorul în continuare. Chiar în momentul cînd Carta O.N.U. a fost adusă spre ratificare în fața Senatului S.U.A., diferite personalități, printre care J. F. Dulles, au formulat numeroase rezerve față de obligațiunile impuse de Cartă, printre care dispunerea de soarta teritoriilor ocupate în cursul ultimului război, păstrarea sistemului inter-american de siguranță și chiar putința de retragere din O.N.U.

Vorbitorul a încheiat, **exprimîndu-și aderiunea la sistemul securității colective și protestînd împotriva celor ce impun politica blocurilor militare.**

A vorbit în continuare juristul **M. Durma** despre „Aspectul economic al tensiuni. internaționale".

Nori negri întunecă din nou orizontul omenirii — a spus vorbitorul. Dar două căi se deschid la răscrucea la care am ajuns și ne este încă îngădult să sperăm că nu vom păși pe drumul întunericului și al distrugerii, unde așteaptă furtuna.

De o parte e calea dezarmării, a apropierii între popoare, în coexistență pașnică, fiecare din ele păstrînd sistemul de viață pe care și l-a ales; de cealaltă parte e calea înființării de blocuri închise, calea scindării omenirii, a cursei înarmărilor, a micșorării schimburilor între cele două lagăre, calea pregătirii unui nou măcel.

Sistemul de securitate colectivă este drumul care duce la asigurarea muncii pașnice a omenirii, fără deosebire de orînduirea social-politică a fiecărui stat în parte o pavăză la adăpostul căreia oamenii să poată profita de binefacerile tehnicii înaintate a secolului nostru.

M. Ghelmegeanu, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R., a vorbit despre pericolul pe care îl reprezintă pentru omenire reînvierea militarismului revanșard german.

Acordurile de la Paris urmăresc să ridice și să întărească în vest o Germanie pe care generația noastră o cunoaște — a declarat vorbitorul. Este Germania care a dat naștere lui Hitler, Germania magnaților industriali, moștenitoare în linie directă a Germaniei prusace și arogante a lui Bismarck și a Germaniei lui Wilhelm, pentru care scopurile scuză toate mijloacele și tratatele internaționale sînt simple petece de hîrtie.

Reînarmarea militariștilor germani transformă Germania occidentală în forță militară conducătoare în Europa occidentală, amenință direct existența statelor vecine, împiedică unificarea întregii Germanii, pune în primejdie prin aceasta pacea Europei.

Despre „Securitatea colectivă, singurul drum pentru asigurarea păcii", a vorbit **C. Paraschivescu-Bălăceanu**, vicepreședinte al Asociației Juriștilor din R.P.R., care a spus între altele:

Atitudinea Departamentului de stat american, sintetizată în formula: „ratificați mai întîi acordurile de la Paris și pe urmă negociați", e mărturia politicii agresive a cercurilor monopoliste.

Împotriva acestei atitudini s-au ridicat în mod unanim cele opt state europene la conferința de la Moscova, cu știința că odată ratificate acordurile militariste, tratativele nu mai au niciun obiect. Ratificarea compromite șansele unei destinderi internaționale.

Vorbitorul a încheiat, exprimînd hotărîrea celor prezenți de a participa activ la apărarea independenței țării și a marilor cuceriri obținute în anii puterii populare.

Despre „Poziția acordurilor de la Londra și Paris față de Carta Organizației Națiunilor Unite" a vorbit juristul **George Sofronie**.

După ce a arătat importanța principiilor înscrise în Carta Națiunilor Unite, exprimînd năzuințele adînci și permanente ale popoarelor iubitoare de pace și menită să slujească țelul primordial „menținerea păcii și securității internaționale, și în acest scop luarea de măsuri efective colective pentru prevenirea și îndepărtarea amenințărilor împotriva păcii și pentru suprimarea actelor de agresiune sau a altor violări ale păcii", vorbitorul a spus:

În grav antagonism cu principiile Cartei O.N.U. sînt acordurile de la Londra și Paris, al căror principiu de bază rămîne reînarmarea Republicii Federale Germane. Căci dacă Carta O.N.U. recunoaște și recomandă aranjamente regionale în vederea menținerii păcii și securității internaționale, în cazul acordurilor de la Paris ne găsim în prezența unui adevărat „bloc militar", care sub denumirea nouă de „uniunea vest-europeană" se înfățișează ca o nouă ediție a defunctei „comunități de apărare europeană" — **după propriile mărturisiri din 4 octombrie ale prețedintelui Eisenhower** — cu o mai largă inițiativă pentru parteneri — în speță militarismul german reînviat.

Ilie Stoenescu, locțiitor al președintelui Tribunalului Suprem, a vorbit despre „Securitatea colectivă și problema tratatelor".

Printre altele, vorbitorul a spus:

Istoria cunoaște două feluri de tratate, unele care pregătesc agresiunea și altele care apără de agresiune. În opoziție cu tratatele care pregătesc agresiunea, printre care se numără astăzi „pactele atlantice" și acordurile de la Londra și Paris, sînt tratatele de tip nou, încheiate de țările lagărului democratic, care constituie o armă puternică împotriva agresiunii.

Arătînd importanța istorică a conferinței de la Moscova, vorbitorul a subliniat că rezoluția adoptată de conferință a arătat în mod just că o adevărată securitate în Europa poate fi asigurată numai în cazul cînd, în locul creării de grupări militare închise ale unor state europene, îndreptate împotriva altor state europene, va fi creat un sistem de securitate colectivă în Europa, cu participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Juristul **Alexandru Volanschi** a vorbit despre „Poziția juriștilor în problema securității colective".

Ratificarea acordurilor de la Paris — a spus vorbitorul — ar însemna în primul rînd nerespectarea și deci călcarea semnăturilor puse de puterile occidentale alături de Uniunea Sovietică, pe tratatele care le leagă și care au drept obiect menținerea păcii.

Noi juriștii din Republica Populară Romînă considerăm că drumul păcii poate fi găsit și că pacea poate fi asigurată numai pe calea tratativelor și a reglementării pașnice a securității colective, prin unirea forțelor tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Adunarea a demonstrat deplina hotărîre a juriștilor din țara noastră de a contribui prin toate mijloacele la întărirea patriei noastre, la apărarea independenței și suveranității sale, împotriva oricărei agresiuni.

Participanții au adoptat prin vii aplauze o moțiune prin care aderă întrutotul la Declarația conferinței de la Moscova.

(Agerpres)

Pentru o conducere competentă a economiei locale*)

Imbunătățirea sistemului de funcționare a comerțului local

Ilie Moise
Președintele comitetului executiv al sfatului popular regional Bacău

Aplicînd Hotărîrile Plenarei C. C. al P.M.R. din 19—20 august, comitetul executiv al sfatului popular regional Bacău, sub îndrumarea comitetului regional de partid, s-a preocupat în mod permanent să asigure o aprovizionare din ce în ce mai bună oamenilor muncii din cuprinsul regiunii Bacău.

Dezvoltarea rețelei comerciale (s-au înființat în cursul acestui an 76 noi unități de desfacere, ceea ce înseamnă o creștere a rețelei de desfacere cu 7,7 la sută față de anul 1953) s-a făcut cu prioritate în centrele muncitorești și cartierele periferice ale orașelor, unde nu erau unități de desfacere, ori capacitatea de deservire a celor existente nu satisfăcea nevoile de consum ale populației respective.

Tot pentru îmbunătățirea actualei amplasări a rețelei comerciale, comitetul executiv a luat măsuri ca magazinele îngrămădite în fostele vaduri comerciale, să fie mutate spre cartierele lipsite de magazine.

Producția bunurilor de larg consum sporind în mod continuu, s-a creat posibilitatea ca volumul total al mărfurilor desfăcute prin comerțul socialist de la 1 ianuarie 1954 și pînă la 1 noiembrie 1954, să crească cu 17 la sută față de aceeași perioadă a anului 1953.

Desfacerile totale de produse alimentare au crescut cu 24 la sută, în perioada comparată, cu 12 la sută la produse industriale și 21 la sută în alimentația publică.

În scopul stimulării producției bunurilor de larg consum, comitetul executiv regional și comitetele executive raionale și orășenești organizează periodic consfătuiri între întreprinderile producătoare și comerciale spre a se face mărfurile care se cer cel mai mult de către consumatori și spre a se evita astfel crearea de stocuri supranormative în cadrul întreprinderilor producătoare.

Pentru a asigura o aprovizionare cît mai bună a oamenilor muncii din industria cărbunelui, cît mai aproape de locul de muncă, încă din anul 1953 au fost înființate magazine cu circuit închis, pentru deservirea exclusivă a muncitorilor din această ramură. Pe lîngă acest important centru muncitoresc, în cadrul regiunii Bacău sînt de asemenea o serie de centre muncitorești, cum sînt bazinul petrolifer Moinești, șantierul hidrocentralei de la Bicaz și bazinele forestiere care se întind în partea muntoasă a regiunii noastre, centre pe care comitetul executiv a căutat să le aprovizioneze cu prioritate.

Cantități însemnate de produse agro-alimentare sînt desfăcute în piețe direct de producătorii individuali și de gospodăriile agricole colective. Produsele desfăcute în piețe de către producători, direct consumatorilor, în perioada ianuarie — noiembrie 1954, depășesc cu 38 la sută, după calcule aproximative, valoarea produselor vîndute în aceeași perioadă a anului trecut.

Deși aprovizionarea populației s-a îmbunătățit simțitor, în circulația mărfurilor în cadrul regiunii Bacău pe lîngă unele deficiențe din munca noastră există și o serie de greutăți care provin din însăși organizarea actuală a comerțului de stat.

În prezent funcționează în regiunea noastră două organizații comerciale interraionale, una cu sediul la Bacău, cu raza de activitate în orașul Bacău și raioanele Moinești și Tg. Ocna, și alta cu sediul în Piatra Neamț, avînd raza de activitate în orașul P. Neamț și raioanele Buhuși, Tg. Neamț și Ceahlău. Această formă de organizare nu asigură o circulație normală a mărfurilor din mai multe cauze.

Filialele din Moinești, Comănești și Tg. Ocna, au un număr prea mare de magazine care nu pot fi aprovizionate, îndrumate și controlate de personalul actual al acestor filiale. Filiala Comănești, de exemplu, are 39 magazine și 6 salariați administrativi, iar pentru unitățile de alimentație publică din Moinești și Comănești ale T.A.P.L.-Bacău, nu este decît un singur responsabil care se ocupă de toate problemele unităților din aceste două localități.

Aceste deficiențe de organizare fac ca în aprovizionarea importantelor centre muncitorești de la Moinești, Comănești, Zemeș, să se producă uneori goluri, filialele neputînd lua toate măsurile necesare pentru asigurarea unei continuități în aprovizionare.

La aceasta contribuie și modul de aprovizionare făcut prin bazele de desfacere M.I.A., M.I.U. și chiar oficiile de gros alimentar și industrial din nomenclatura Ministerului Comerțului Interior. Cu toate că acești furnizori au contracte încheiate cu organizațiile comerciale, urmărirea livrării mărfurilor la termen nu se face în mod continuu și în majoritatea cazurilor livrarea mărfurilor se face la sfîrșitul lunilor sau trimestrelor.

În tot cursul anului 1954, pentru livrarea de preparate de carne, brînzeturi, halva, etc. organizațiile comerciale au fost nevoite să trimită delegați la fabricile furnizoare pentru aducerea mărfurilor respective, ca să poată asigura astfel o aprovizionare continuă cu aceste articole.

Aceeași situație se întîmplă și în sectorul de produse industriale, cînd organizațiile comerciale sînt nevoite să trimită delegați și mijloace proprii de transport, pentru aducerea direct de la fabrici a mărfurilor contractate, întrucît furnizorii principali, baza M.I.U. și oficiul de gros industrial susțin că nu au posibilități să livreze mărfurile în termen. Așa s-a întîmplat cu aducerea confecțiunilor, a încălțămintei și a aparatelor de radio, etc.

Trebuie arătată de asemenea lipsa de combativitate manifestată față de fabricile furnizoare de către bazele ministerelor producătoare și de centrele de recepționare, care în loc să reprezinte interesele consumatorilor în fața industriei, acceptă o serie de mărfuri necorespunzătoare calitativ sau nespecifice și caută să determine organizațiile comerciale să primească aceste mărfuri spre a le pune în vînzare. Așa a fost cazul cu încălțămintea cu fețe de pînză (sandale) care a fost primită în cursul lunilor septembrie a.c., cînd sezonul era trecut.

Comitetul executiv al sfatului popular regional nu poate lua măsurile cele mai eficace pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de gros, deoarece acestea sînt de subordonare centrală și cu rază de activitate pe mai multe regiuni. Există de asemenea unele stocuri peste necesarul de consum, în cadrul rețelei de desfacere, datorită faptului că, Ministerul Comerțului Interior repartizează unele mărfuri fără să țină seama de nevoile regiunilor. Așa este cazul cu pastele făinoase, grișul, săpunul, stămburile, etc.

Uneori, Direcții din Ministerul Comerțului Interior, în loc să pună fondul de mărfuri destinat O.C.L. și T.A.P.L. la dispoziția secției comerciale regionale, fac repartiții direct pe organizații, fără să ceară cel puțin părerea secției comerciale care răspunde de realizarea planului.

În felul acesta în multe cazuri se repartizează mărfuri la organizații comerciale care au deja stocuri suficiente în timp ce la alte organizații se simte lipsa lor.

Astfel, în trimestrul IV 1954, s-au repartizat semiconserve de pește la Alimentara P. Neamț, în loc să se repartizeze la Alimentara Bacău, care avea nevoie de acestea, iar direcția generală a T.A.P.L. repartizează nuci T.A.P.L.-Bacău care avea nuci, în timp ce T.A.P.L.-P. Neamț nu avea nici o cantitate.

Corpul de îndrumare și control din cadrul secției comerciale regionale, prin mijloacele ce le are la dispoziție pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiunilor ce-i revin, nu are eficacitatea necesară în combaterea deselor nereguli ce se constată în comerț, deoarece organele de control ale secției comerciale nu au dreptul decît să constate și să ceară conducerilor organizațiilor comerciale aplicarea de sancțiuni administrative celor găsiți că au săvîrșit abateri.

Inspecția comercială de stat care are organe într-un număr foarte redus în cadrul regiunii, nu poate cuprinde toate localitățile și deci cu toate mijloacele care-i stau la dispoziție — indicații obligatorii, amenzi, dosare de procese verbale penale — nu poate exercita un control organizat și eficace pentru îmbunătățirea deservirii consumatorilor.

O greutate în munca secției comerciale regionale o constituie numărul încă mare de circulări cu același conținut, care se primesc concomitent de la toate direcțiile generale, deși acestea s-ar putea emite o singură dată de la o singură direcție din cadrul ministerului.

Pentru îmbunătățirea circulației mărfurilor în cadrul regiunii Bacău, ținînd seama de deficiențele ce se manifestă în prezent în acest domeniu și de răspunderea ce revine sfaturilor populare în aprovizionarea oamenilor muncii, fac următoarele propuneri de măsuri ce le găsesc absolut necesare:

Să se înființeze trei organizații comerciale interraionale în loc de două, una cu sediul la Bacău, cu raza de activitate pentru orașele Bacău și Buhuși, alta cu sediul la P. Neamț care să cuprindă orașul P. Neamț, raionul P. Neamț, raionul Tg. Neamț și Ceahlău, și a treia cu sediul la Comănești, cu raza de activitate în raioanele Moinești și Tg. Ocna. Aceste organizații comerciale să aibă filiale numai în orașele cu un număr de magazine care necesită aceasta.

O.C.L. Aprozar să rămînă regional cu filiale la P. Neamț și Comănești, care să aibă evidența contabilă proprie, iar în cadrul O.C.L. Aprozar, serviciul comercial actual să se defalce în două servicii: primul de aprovizionare și achiziții și al doilea să se ocupe de problema desfacerilor și semiindustrializărilor. Odată cu această organizare, să se delimiteze raza de activitate a comerțului de stat și cooperatist, în sensul că în mediul urban și centre muncitorești să aibă rețea numai comerțul de stat, iar în mediul rural, comerțul cooperatist.

Bazele de desfacere ale ministerelor producătoare M.I.A. și M.I.U. să fie preluate de către M.C.I. și contopite cu oficiile de gros alimentar și industrial care să aibă raza de activitate pe regiune, ținînd seama de volumul mare de mărfuri ce se desface în regiunea Bacău.

Aceste unități de gros să fie subordonate sfatului popular, în același fel ca O.C.L. Centrele de recepție M.I.U. să se desființeze și în locul lor să ia ființă, pe lîngă unitățile de gros, recepționeri (inspectori de calitate) care să răspundă de calitatea mărfurilor recepționate direct de la fabrici.

Pe regiune să se înființeze o autobază, tot sub conducerea sfatului popular, care să aibă la dispoziție toate mijloacele auto existente, înzestrată cu utilajul și instalațiile necesare reparațiilor și reviziilor periodice. Înființarea acestei autobaze însă să se facă numai după ce s-au creat toate condițiile necesare întreținerii parcului de mașini și auto.

Fondul de mărfuri necesare acoperirii planului de desfacere pe regiune să fie pus la dispoziția comitetului executiv al sfatului popular regional, care, cunoscînd mai bine ca organele centrale nevoile de consum ale populației și specificul mărfurilor cerute în diferite orașe sau raioane, are posibilitatea să facă cea mai justă și reală repartiție.

Pentru conducerea acestor organizații comerciale secția comercială regională să fie întărită cu un serviciu de aprovizionare cu materiale și investiții, care să se ocupe de problema investițiilor, amenajărilor, reparațiilor capitale și curente ale utilajului comercial necesar asigurării unei bune deserviri a consumatorilor, întărirea serviciilor de planificare, plan financiar și contabilitate și în special corpul de control financiar, în vederea extinderii controlului gestionar, precum și serviciului comercial de produse alimentare și pîine.

În felul acesta credem că sfaturile populare din regiunea noastră s-ar putea achita mai bine ca pînă acum de sarcina aprovizionării în bune condițiuni a oamenilor muncii.

*) Vezi și „Romînia liberă" nr. 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173 și 3174

NOTE BIBLIOGRAFICE

E. BERLIAND-CERNAIA: PUȘKIN ȘI CEAIKOVSKI

În carte e evocată personalitatea marilor artiști ruși, Pușkin și Ceaikovski, timpul în care au trăit și au creat, precum și influența pe care a produs-o opera lor asupra generațiilor contemporane. Pușkin, marele poet național rus, a avut o înrîurire binefăcătoare asupra creației muzicale ruse. Poemele, dramele și nuvelele lui, basmele scrise în stil popular și poeziile lui lirice, au slujit ca izvoare pentru lucrările marilor compozitori. Cartea reliefează ideea că Pușkin, poetul, nu numai că a mers pe aceeași cale cu muzica națională rusă, dar a contribuit efectiv la construirea ei, călăuzind gîndirea muzicienilor ruși.

El a apropiat în mod hotărîtor pe compozitori de realitățile ruse. Un exemplu grăitor în acest sens e Ceaikovski. Încă din adolescență acest compozitor a folosit pentru încercările sale muzicale, opere ale lui Pușkin („Boris Godunov", „Țiganii"). Ceaikovski a păstrat toată viața o nefărmurită dragoste poetului de la care a învățat că arta își trage seva din viața înconjurătoare. În capitolul III al cărții, autorul descrie marea muncă pe care a depus-o Ceaikovski în compunerea operei „Evghenii Oneghin". Compozitorul a ales din uriașul material al romanului, numai ceea ce era esențial, trecînd peste multe pasaje prea legate de atmosfera epocii lui Pușkin.

În capitolul IV, E. Berliand-Cernaia analizează procesul de creație al operei „Mazepa" și originalitatea procedeelor prin care Ceaikovski a creat personaje ca Maria, Mazepa și Kociubei. El a folosit poemul lui Pușkin „Poltava" dînd operei create înțelesuri noi.

Ultimul capitol al cărții e dedicat împrejurărilor în care a fost compusă opera „Dama de Pică".

La sfîrșitul lecturii, cititorul rămîne convins de comunitatea de năzuințe dintre Pușkin și Ceaikovski. Marele muzician s-a dovedit un continuator al principiilor realiste ale lui Pușkin, al încrederii sale în forțele poporului. Bogat documentată cartea aduce lucruri noi despre cei doi mari artiști ruși, genii ale culturii universale.

V. V. STASOV: ARTICOLE ALESE DESPRE MUSSORGSKI

Articolele alese despre Mussorgski publicate în acest volum, sînt reproduse după operele complete ale lui V. V. Stasov. Ele dau o caracterizare completă a vieții și activității creatoare a genialului muzician rus cu care criticul de artă V. V. Stasov a fost prieten, ajutîndu-l deseori prin sfaturi prețioase în creațiile sale. Totodată, aceste articole redau una din cele mai strălucite pagini ale istoriei muzicii clasice ruse. Articolele care se caracterizează prin înaltul lor conținut de idei, respiră dragostea lui Stasov pentru muzica poporului său.

Un număr de articole din culegerea de față tratează despre personalitatea lui Mussorgski. Articolul „Modest Petrovici Mussorgski" e o biografie a compozitorului la care se adaugă cîteva reflecții asupra celor trei opere ale sale: „Boris Godunov", „Hovanșcina", „Iarmarocul de la Sorocinți" asupra romanțelor „Kalistrat", „Cîntec de leagăn" etc cărora le scoate în evidență caracterul popular.

Articolele despre „Hovanșcina" ne dau informații prețioase asupra felului cum a fost privită de oficialitatea țaristă această mare operă. Stasov face un aspru rechizitoriu la adresa acelora care „i-ar fi aruncat imediat la rebut și pe Glinka și pe Dargomijski...".

Articolele lui V. V. Stasov constituie pentru criticul de artă, un model de principialitate, de măestrie, de dragoste adîncă pentru creația artistică, iar pentru milioanele de cititori, un deosebit interes.

VEDERI DIN ȚARĂ

Castelul Huniazilor din orașul Hunedoara este vizitat cu mult interes de către oamenii muncii, dornici de a afla și pe această cale istoria poporului nostru.
Foto: AGERPRES

CRONICA FILMULUI

Un film care trebuie văzut de toți iubitorii de muzică: Ludwig van Beethoven

A. Hoffman

Crearea unui film despre Ludwig van Beethoven a reprezentat pentru cinematografia din R. D. Germană o problemă frumoasă, plină de interes, dar deosebit de dificilă. În adevăr personalitatea covîrșitoare a acestui neasemuit muzician, care a fost în același timp un mare om și cetățean, prezintă aspecte multilaterale și complexe; anevoie, ele pot fi înfățișate, pe înțelesul tuturor, în răstimpul limitat de două ore. Și totuși, problema a fost rezolvată; se poate afirma că cei ce vizionează filmul „Beethoven" rămîn cu o imagine clară despre viața și opera sa, proiectată pe fondul realităților revoluționare în care a trăit compozitorul. E deosebit de însemnat faptul că Beethoven nu ne apare numai ca un mare artist, ci ca un adevărat luptător împotriva tiraniei feudalismului retrograd, a obscurantismului și prejudecăților, pentru triumful ideilor democratice și al progresului social. Prezentîndu-ne tabloul evenimentelor epocii în imagini pregnante, la făurirea cărora elementul muzical contribuie în aceeași măsură ca și cel vizual, creatorii filmului au dezvăluit cu claritate fondul de idei al creației lui Beethoven. Cît de impresionantă e, de pildă, scena care ne înfățișează retragerea dezastruoasă a lui Napoleon din Rusia, ilustrată muzical de finalul triumfal al simfoniei a 7-a compusă în anul 1812 de Beethoven, marele patriot care vedea în victoria poporului rus și perspectiva mult visată a libertății și unificării Germaniei.

Filmul are o puternică dinamică proprie, rezultată din desfășurarea evenimentelor vieții lui Beethoven, din subliniereа concretă a conținutului muzicii sale cît și a caracterului el puternic actual. Fotografia și sunetul sînt îmbinate în chip multilateral și ingenios. Astfel, pentru ilustrarea dragostei de libertate și a urii împotriva asupririi, caracteristici dominante ale artei lui Beethoven, sînt filmate fragmente din opera „Fidelio" și din piesa „Egmont" de Goethe (cu muzica de scenă de Beethoven).

Cînd în centrul atenției stau anumite aspecte ale creației compozitorului, atunci muzica e pe primul plan, iar imaginile de pe ecran constituie un auxiliar destinat pătrunderii mai lesnicioase a conținutului el. Astfel, fragmentele din „Simfonia pastorală" sînt ilustrate cu peisaje cimpenești, „Dona nobis pacem" din „Missa Solemnis" cu un montaj fotografic alcătuit din statui ale unor luptători muribunzi, iar finalul simfoniei a noua cu tabloul elanului creator al constructorilor socialismului din zilele noastre. Paralel, în evocarea diferitelor episoade ale vieții lui Beethoven sau a evenimentelor istorice, comentarul și fotografia domină, iar muzica ilustrează imaginea. Casa unde s-a născut Beethoven apare pe ecran în sunetele prietenoasei „Sonate a primăverii" iar peisajul încîntător al Rhinului e însoțit de muzica trioului opus 11. Tot astfel, tabloul luării cu asalt, în 1789 a Bastiliei, fortăreața reacțiunii feudale, e ilustrat prin vestitul „Chant du départ" — Cîntec de plecare — al compozitorului revoluționar francez Méhul; mai tîrziu impresionanta clipă a morții și înmormîntării lui Beethoven, e redată cu deosebită forță evocatoare prin folosirea, ca fond muzical, a marșului funebru din Simfonia „Eroica".

În mod sugestiv, fără a se pierde în speculații abstracte sau în comentarii îndelungate, creatorii filmului apropie pe spectatori de idei estetice destul de complexe. Astfel, legătura lui Beethoven cu creația populară, este întruchipată prin melodia cîntecului „Au fost odată doi copii de rege". Întîi o auzim murmurată, parcă de un trecător de-a lungul unei uliițe din vechea Viană, iar apoi intonațiile ei răsună într-o temă a cvartetului opus 18 nr. 4 de Beethoven. De asemenea, prețuirea maestrului pentru folclorul rus, precum și preluarea tradițiilor sale creatoare de reprezentanții celei mai înaintate culturi muzicale contemporane e evocată într-o secvență de cîteva imagini. Pe ecran apare coperta colecției de cîntece populare ruse a lui Praci, publicată în 1790 care fusese cercetată cu atenție de marele compozitor; vedem apoi partitura, cu indicația „Temă rusă" a unei părți dintr-un cvartet dedicat de Beethoven lui Razumowski, căreia imediat i se succede fotografia ansamblului de coarde „Beethoven" din Moscova, interpretînd chiar fragmentul respectiv. De altfel legătura între trecut și actualitate, situarea lui Beethoven în rîndul artiștilor clasici cei mai iubiți în zilele noastre de marele public, formează una din ideile conducătoare ale filmului; din mijlocul vechilor desene și tablouri de epocă, aparatul de filmat ne transportă cîte odată, pe nesimțite în săli de concerte, unde răsună astăzi muzica marelui maestru. Avem astfel prilejul să-l ascultăm lucrările interpretate de ansambluri simfonice din R. D. Germană conduse de dirijori ca Herman Abendroth, Heinz Bongartz, Franz Konwitschny, Hermann Scherchen. Omagiul pe care cei mai de seamă reprezentanți ai artei interpretative contemporane l-au adus lui Beethoven, e evocat printr-un impresionant montaj, care în decurs de cîteva minute face să apară pe ecran figurile unor muzicieni de reputație mondială, ca dirijorii Nikisch, Furtwangler, Toscanini, Kleiber, Kondrașin, Fittelberg, violoniștii Oistrach, Kreisler, Menuhin, Haifetz, Huberman, pianistul Schnabel, Oborin, Gieseking, Backhaus, Lamond.

În aprecierea înaltelor calități ale colectivului ce a creat filmul, în frunte cu regizorul Max Jaap și scenaristul Stephan Hermlin, se cuvine menționată înainte de toate excepționala pricepere cu care a știut să exprime dramatismul vieții lui Beethoven și să ne facă să simțim suflul geniului său, numai cu mijloacele filmului documentar. La baza acestei realizări stă însă o muncă uriașă; aproximativ 20.000 de gravuri, desene, partituri, portrete au fost cercetate, triate și folosite cu o răbdare și un discernămînt muzicologic remarcabil. Membrii colectivului nu s-au dat înapoi de la nici un efort pentru a asigura realizării lor o pregătire științifică desăvîrșită. De aceea, din punct de vedere al autenticității, acest film documentar ne dă o mare satisfacție. La aceasta contribuie în largă măsură și textul comentarului vorbit, care se bazează, înainte de toate, pe cele mai semnificative citate din scrisorile, însemnările și din celebrul „Testament de la Heiligenstadt" al lui Beethoven.

Spectatorul pleacă adînc mișcat de la acest minunat spectacol, care pare animat de patetismul cuvintelor marelui compozitor, citate spre sfîrșitul filmului „Prețuiți-mă nu numai ca artist, ci și ca om". Iar scenele finale, cînd în sunetele muzicii sale ne apare imaginea luminoasă a tineretului lumii, înfrățit în zilele Festivalului Mondial de la Berlin, fac să reiasă, astăzi mai grăitoare decît oricînd, forța apelului la pace și unire adresat de Beethoven, peste secole, întregii omeniri.

★ ★ ★

NOTE ȘI COMENTARII

O sută de aparate de radio

După o zi de lucru țăranii muncitori din numeroase comune ale regiunii Stalin erau obișnuiți să meargă la cămin, unde în căldură și tihnă, ascultau radio-ul.

Iată însă că în cursul anului 1953, sfatul popular regional Stalin a dat dispoziția să se ridice aparatele de radio ale căminelor culturale din comunele și satele regiunii, pentru verificare și reparații. Era o inițiativă frumoasă, dacă ea ar fi fost dusă la capăt cum trebuia. Ce s-a întîmplat însă? În mai puțin de o lună, circa 100 de aparate de radio au fost aduse la regiune. După cîtva timp, ele s-au trimis atelierului mecanic de reparații P.T.T.R. Orașul Stalin. Aici, după ce au fost cercetate cu băgare de seamă, au fost puse de o parte pentru a fi reparate „cînd le va veni rîndul".

În timp ce aparatele de radio se reparau cu încetineala melcului, timpul trecea. Vara, luați cu munca la cîmp, oamenii au mai uitat de aparate. În toamnă, interesîndu-se de soarta lor, au aflat că „se repară". A trecut o iarnă, apoi încă o vară. Curînd se vor împlini doi ani. Din cele o sută de aparate s-au întors acasă mai puțin de douăzeci. Din acest număr, jumătate s-au defectat după 2—3 zile de funcționare.

— Piesele sînt slabe, justifică P. T. T. R. Noi sîntem însă de altă părere. „Slab" a fost comitetul executiv al sfatului popular regional Stalin, care a tolerat o astfel de situație și care n-a luat măsurile cuvenite pentru pedepsirea exemplară a celor vinovați.

Este de neadmis ca după atîta vreme să nu se cerceteze cu seriozitate pînă unde a mers nepriceperea și de unde a început necinstea celor care au primit spre reparare aparatele de radio. Aceste lucruri par sfatului popular regional Stalin lipsite de importanță?

Batiste incolore

Batistele nu sînt un articol de lux, ci de strictă necesitate. Totuși uneori, în unele magazine de stat, afli că din rafturile încărcate cu stofe, mătăsuri, lenjuri și multe altele, lipsesc tocmai batistele. Alteori, ai norocul să le găsești. Atunci, cînd vînzătorul îți prezintă cu amabilitate marfa cerută, îți este cîteodată greu să te hotărăști: să cumperi sau să renunți? Aceasta pentru că uneori batistele produse în fabricile noastre sînt de calitate necorespunzătoare și colorate fără gust.

Dar mai există un motiv care nu te îmbie la cumpărat: batistele nu au marginile tivite.

Pentru a le putea folosi, urmează să mergi de la magazinul de galanterie la un atelier de lenjerie, unde să fie cusute marginile de care atîrnă zeci de ațe.

Nolanul de mărfuri bine executate și frumos prezentate ce se găsesc în magazine stau mărturie că industria noastră textilă poate fabrica batiste care să fie pe placul consumatorilor.

Aceasta face desigur pe mulți dintre consumatori să-și pună întrebarea: oare de ce se arată atîta nepăsare față de calitatea și modul de prezentare a unui articol atît de solicitat?

Răspunsul nu este greu de dat. Pentru că lipsește grija necesară în vederea creării de noi desene, de prezentare într-o formă cît mai plăcută a batistelor.

Despre aceasta ar trebui să ia cunoștință și Ministerul Industriei Ușoare. Poate că confecționarea batistelor, un articol atît de util, se va bucura de mai multă atenție.

Liniuțe verticale care trădează

Dedesubtul textului unei adrese se poate observa totdeauna o iscălitură sau două. Ele sînt în mod obișnuit ale celor ce girează sau conduc întreprinderea, instituția sau direcția respectivă.

De multe ori însă se întîmplă să fie semnată „pentru". Adică se pune o liniuță verticală alături de numele celui care ar trebui să semneze, urmată de o altă iscălitură.

Hîrtia semnată „pentru" ilustrează diverse situații. Ori că directorul este plecat în deplasare, ori este în concediu, ori este bolnav, ori este atît de „ocupat" încît n-are timp să semneze. Acest „pentru" mai poate ilustra lipsă de răspundere din partea unor conducători.

Dintr-o asemenea scrisoare cu semnături „pentru" s-a putut constata, de pildă, o anumită mentalitate care domnește la direcția agricolă a sfatului popular regional Arad și la serviciul S.M.T. al acestei direcții.

Prin luna iulie a fost publicat un articol în care, printre altele, era criticat serviciul S.M.T. din cadrul direcției agricole, care n-a sprijinit S.M.T. Aradul Nou, ceea ce a făcut ca munciile agricole să se desfășoare anevoie.

Direcția agricolă a luat notă de articol, de adresa ziarului, însă desconsiderînd ajutorul dat n-a găsit necesar să răspundă.

La revenirea făcută de ziar, Ștefan Romoșan, directorul direcției agricole, plictisit că a fost din nou deranjat, a predat scrisoarea lui Zoltan Zoler, șeful serviciului S.M.T., s-o rezolve. Acesta la rîndul lui a transmis-o referentului Nicolae Florea.

Nicolae Florea, stimulat de încrederea ce i-a fost acordată și plin de zel, a căutat să alcătuiască un răspuns în care să fie cît mai fidel exprimată părerea „celor mari". Și astfel a întocmit o adresă pentru ziar în care arată că direcția agricolă a considerat și consideră critica nejustă, deci nu sînt nici un fel de măsuri de luat. Iar ca încheiere: „Și în viitor la astfel de critici nu vom răspunde despre măsurile luate și neavînd ce scrie vom apare ca și pînă în prezent cu corespondență nerezolvată".

Satisfăcut de felul cum a „întors-o din condei" (spre mulțumirea șefilor săi) referentul serviciului S.M.T. semnă cu gravitate pentru director, folosind inevitabila liniuță verticală. Mai trebuia însă o semnătură și pentru șeful de serviciu. S-a găsit de îndată un funcționar tot atît de zelos, contabilul Traian Manciu care a semnat pentru șef de serviciu și problema a fost rezolvată.

Și iată cum două liniuțe verticale au avut darul să dezvăluie lipsa de răspundere și atitudinea față de critică a direcției agricole regionale Arad.

Lipsă de operativitate

Orașul Tîrgoviște s-a dezvoltat mult în anii puterii populare. El nu mai este un oraș mărunt, fără importanță, cu o mînă de locuitori. Au apărut întreprinderi noi, cele vechi s-au dezvoltat, iar populația a crescut simțitor. Ca o urmare a acestei situații, aprovizionarea cetățenilor cu apă potabilă a devenit insuficientă, vechiul cubaj de apă ne mai fiind corespunzător. Trebuie arătat că s-au făcut lucrări pentru o mai bună aprovizionare cu apă. Deci, sînt posibilități de aducțiune a apei, debit există, totuși problema a rămas nerezolvată. Vinovată de această stare de lucruri este Întreprinderea Comunală Tîrgoviște care tărăgănează lucrările la nesfîrșit. Astfel nu s-a asigurat din timp instalația de filtrare a apei, ceea ce a făcut ca organele sanitare să ceară oprirea apei pe anumite conducte. De asemenea nu s-a instalat nici pompa care să ajute la buna distribuire a apei în toate cartierele orașului.

Aceste lipsuri s-ar fi putut înlătura dacă exista mai multă preocupare și operativitate față de unele lucrări, atît din partea sfatului popular orășenesc Tîrgoviște, cît și din partea întreprinderii comunale Tov. Neagu, directorul întreprinderii, nu dă semne de grabă, socotind că lucrările nu sînt chiar atît de urgente, deși sezisările se țin lanț. Întreprinderea Comunală Regională Ploești trebuie să exercite un control mai activ asupra felului cum lucrează Întreprinderea Comunală Tîrgoviște.

Cercuri de prieteni ai cărții

Aproape în fiecare după amiază, grupuri-grupuri de copii din cartierul Ferentari se îndreaptă spre biblioteca nr. 31 a raionului Lenin din Capitală. Aici, în sălile de lectură, ei își petrec timpul în mod plăcut, activînd într-unul din cele trei cercuri de prieteni ai cărții. În cadrul cercurilor, copiii participă săptămînal la cîte o lectură colectivă, pe marginea căreia poartă vii discuții. În cercul de prieteni ai cărții care cuprinde elevii din clasa cincia, s-a ținut bunăoară de curînd o ședință închinată marelui nostru poet Mihail Eminescu. Un elev a prezentat pe scurt biografia lui Eminescu, un alt elev a citit poezia „Călin", iar după aceea s-au purtat discuții. Copiii din învățămîntul elementar, care fac parte din „Cercul de basme", au citit de curînd două basme de Petre Ispirescu, după care, ajutați de educatoare, au tras concluzii despre caracterele personajelor.

Activitatea cercurilor de prieteni ai cărții este sprijinită de colectivul voluntar al bibliotecii, care numără profesori, educatori, etc.

Pregătiri pentru concursul de fază raională al echipelor de teatru

DEVA (de la corespondentul nostru). — În regiunea Hunedoara se fac pregătiri în vederea concursului echipelor de teatru ale căminelor culturale, colțurilor roșii și ale caselor raionale de cultură.

În acest scop, secția culturală de pe lîngă comitetul executiv al sfatului popular regional a repartizat în raioane materialele cu repertoriile necesare. Printre cele 26 piese de teatru recomandate căminelor culturale sînt „Zestrea Ilenuței", „În vizită", „Secera Tincuței" și altele. Tot pentru pregătirea echipelor de teatru secția culturală a trimis unui număr de 70 unități culturale din regiune materiale și broșuri în legătură cu repertoriul echipelor culturale.

Pînă în prezent, pentru concurs s-au înscris 302 echipe de teatru ale căminelor culturale și ale caselor raionale culturale. Dintre acestea, numeroase echipe au și dat spectacole cu piese din repertoriul concursului. Așa de pildă, căminul cultural din satul Petreni a prezentat, în cadrul unei șezători, piesa „Logodna". De asemenea, numeroase spectacole au dat echipele culturale din Stremț și satul Boș cu piesele „Secera Tincuței" și „Tov. referent principal".

De la Tribunalul Militar din Bucureşti

Zilele acestea, la Tribunalul Militar din Bucureşti, a avut loc, în faţa a sute de oameni ai muncii, procesul unui grup de spioni aflaţi în slujba spionajului englez.

În faţa instanţei au compărut acuzaţii:

1. **Bodea Ion**, născut la 27 februarie 1920 în comuna Sîntandrei-Oradea, cu ultimul domiciliu stabil în 1950 la Brăila, strada I. L. Caragiale Nr. 11.

2. **Mureşanu Irina**, născută la 2 decembrie 1906 în Oraşul Stalin, căsătorită cu Mureşanu Victor (legionar), cu ultimul domiciliu în Bucureşti, strada Sandu Aldea Nr. 40.

3. **Mihăilescu Cornelia**, născută la 25 ianuarie 1895 în Alba Iulia, căsătorită cu Mihăilescu Vasile, fost ofiţer, cu ultimul domiciliu în Brăila, strada I. L. Caragiale Nr. 11.

4. **Matei Ion**, născut la 13 aprilie 1924 în Oradea, legionar, membru al tineretului liberal, fiul unui fost senator ţărănist, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, strada Ştirbei Vodă Nr. 20.

5. **Istwanek Anton**, născut la 29 octombrie 1917, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, strada Vasile Gherghel Nr. 23 A.

6. **Stoica Petre**, născut la 4 iulie 1922 în comuna Suharău, regiunea Suceava, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, strada Dr. Ottoi Nr. 26.

numele de Alexander Ioanides şi Jean Bodnărescu.

Înaintea strecurării lui pe teritoriul Republicii Populare Romîne, Bodea a fost instruit amănunţit asupra felului cum să creeze o agentură de spionaj cu elemente indicate de serviciul englez de spionaj şi alte elemente duşmănoase regimului nostru, pe care urma să le recruteze el însuşi. De asemenea, i s-a indicat prin fotografii şi schiţe un anume loc în munţii Bucegi de unde trebuia să ridice un aparat de radio emisie-recepţie, piese de schimb, coduri de cifrare-descifrare. El a primit totodată planul emisiunilor pentru stabilirea de legături şi transmiterea de informaţii către centrul de spionaj din Frankfurt (Germania occidentală). Conform instrucţiunilor, Bodea a fost instruit ca, în caz de nevoie, să transmită de asemenea informaţii şi prin corespondenţă, scrise cu creionul simpatic, indicîndu-i-se în acest scop o adresă în statul Israel.

Înainte de a părăsi Londra, Bodea a fost dotat cu acte false pe numele de Constantinescu Ştefan, cu echipament pentru deghizare în vederea trecerii frontierei, sîrmă magnetică pentru detectarea minelor, hărţi şi busolă pentru orientare, material chimic relevant şi pentru scrierea simpatică, arsie-recepţie în locuinţa sa. Pentru această activitate, Istwanek a primit din partea lui Bodea diferite obiecte şi sume de bani.

Prin intermediul lui Matei Ion, Bodea a recrutat în reţeaua de spionaj pe Stoica Petre, pe care l-a instruit în acest sens şi care i-a predat informaţii cu caracter de spionaj.

Potrivit instrucţiunilor primite, după organizarea reţelei de spionaj pe teritoriul Republicii Populare Romîne, Bodea urma să părăsească ţara în mod clandestin, iar activitatea reţelei trebuia să fie continuată de Matei Ion, Mihăilescu Cornelia, Mureşanu Irina şi alţii, cărora Bodea Ion le-a făcut un instructaj special, dîndu-le parole de recunoaştere.

În vederea fugii în străinătate, Bodea Ion a întreprins unele măsuri, stabilind legături criminale şi cu alte elemente care voiau să treacă fraudulos frontiera. Planul a eşuat însă prin arestarea lor.

Mureşanu Irina i-a furnizat informaţii cu caracter secret, militar şi economic. Ea a instalat aparatul de radio emisie-recepţie în locuinţa sa, l-a ascuns şi l-a ajutat pe Bodea să transporte aparatul la locuinţele altor elemente recrutate în acest scop, în vederea transmiterii de informaţii. Mureşanu Irina a participat la întocmirea de către Bodea Ion a telegramelor cifrate şi a scrie-

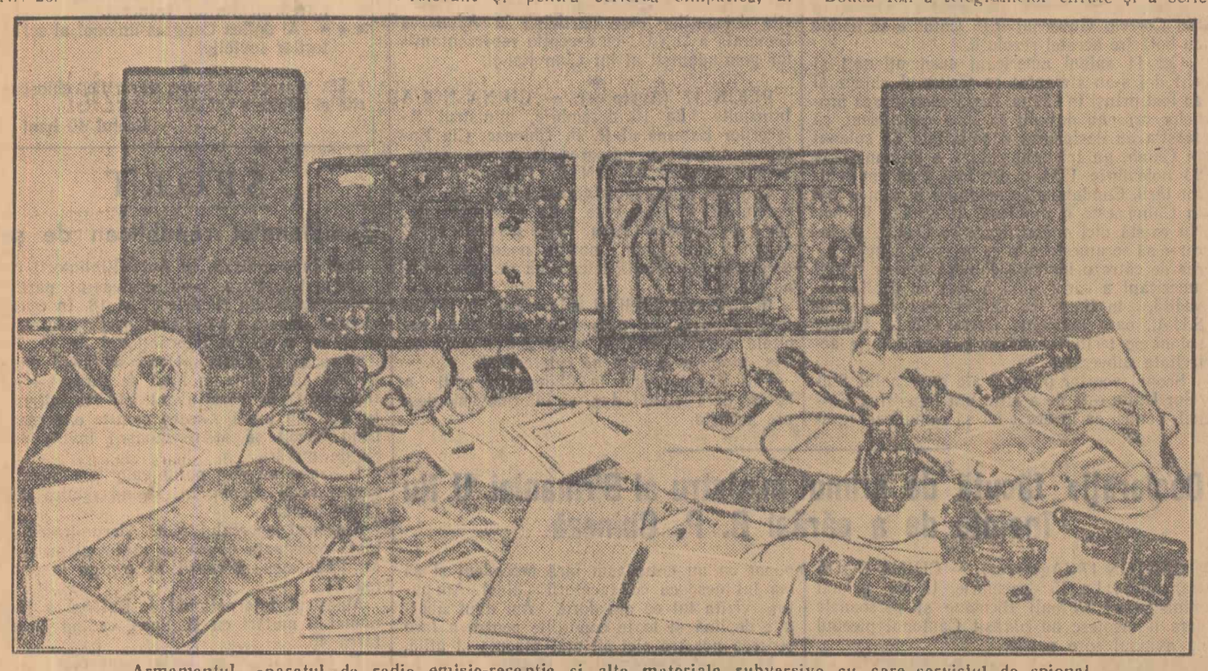

Armamentul, aparatul de radio emisie-recepţie şi alte materiale subversive cu care serviciul de spionaj englez aprovizionase grupul de trădători în vederea desfăşurării activităţii lor criminale

Aşa cum se arată în actul de acuzare şi cum a reieşit din dezbaterile procesului, Bodea Ion a fost recrutat, instruit şi strecurat pe teritoriul Republicii Populare Romîne, de către serviciul de spionaj englez, cu misiunea de a culege şi transmite informaţii cu caracter de spionaj.

Încă din anul 1948, Bodea Ion, împreună cu Mihăilescu Cornelia şi Mureşanu Irina, au plănuit plecarea clandestină în străinătate. Punînd în aplicare acest plan, în luna octombrie 1950, Bodea Ion s-a îmbarcat fraudulos pe un vas în portul Constanţa, ajungînd la Istambul. La Istambul, Bodea a luat legătură cu alţi trădători de patrie, aflaţi în slujba serviciilor de spionaj american şi englez, a predat informaţii din diferite domenii de activitate din Republica Populară Romînă.

Pentru a culege informaţii de spionaj din ţara noastră, pe care să le transmită serviciului de spionaj englez, Bodea a stabilit legătură de spionaj cu Mihăilescu Cornelia şi Mureşanu Irina, cărora le-a transmis prin contrabandişti scrisori cu instrucţiuni, material chimic relevant, stilouri pentru scris simpatic şi însemnate sume de bani, şi a primit de la acestea scrisori conţinînd informaţiile de spionaj cerute de el. Prin intermediul Corneliei Mihăilescu şi al altor persoane, Bodea a transmis de asemenea importante sume de bani familiilor unor trădători de patrie, fugiţi în străinătate şi a cules informaţii despre situaţia acestora.

Începînd din luna septembrie 1951, Bodea Ion a fost instruit într-o şcoală de radiotelegrafie din Istambul de către spioni instructori care purtau numele conspirative Roman, George şi John.

În ianuarie 1952, după o convorbire cu spionul Roman, Bodea a fost trimis la Londra pentru perfecţionare. În Anglia, Bodea a urmat pînă în august 1953 diferite şcoli speciale de filaj, contra-filaj, scriere cu creionul simpatic, cifrare şi descifrare, minuirea armamentului, orientarea în teren, etc., fiind instruit de agenţi care purtau nume conspirative ca: Starley, Peter, Chase, Jack şi Jim. Tot în acest timp îmbrăcat în uniformă militară engleză, cu gradul de locotenent, Bodea a făcut exerciţii de lansare cu paraşuta pe un aerodrom militar. În timpul şederii în Anglia, Bodea a primit acte false pe

mament şi muniţii, binoclu, medicamente, otravă, o mare sumă de bani, etc.

Transportat la începutul lunii septembrie 1953 cu un avion englez la Salzburg, în Austria, Bodea a trecut fraudulos frontiera în Republica Populară Romînă, cu ajutorul unui spion, în noaptea de 19—20 septembrie 1953.

Pentru desfăşurarea activităţii sale criminale pe teritoriul patriei noastre, Bodea Ion s-a folosit atît de vechii săi complici, Mihăilescu Cornelia şi Mureşanu Irina, cît şi de alte elemente recrutate în reţeaua de spionaj ca: Matei Ion, Istwanek Anton, Stoica Petre şi alţii. Aceştia l-au sprijinit, găzduindu-l şi ascunzînd în locuinţa lor materialul şi armamentul, ajutîndu-l la transportarea şi punerea în funcţiune a aparatului de radio emisie-recepţie, furnizîndu-i informaţii cu caracter de spionaj.

Astfel, în noiembrie 1953, deghizaţi în excursionişti, Bodea şi Matei Ion s-au deplasat în munţii Bucegi, unde la locul stabilit au ridicat aparatul de radio emisie-recepţie, codurile de cifrare-descifrare, planul emisiunilor şi piesele de schimb ale aparatului cu care şi-a început activitatea.

După plecarea lui Bodea Ion din ţară, pentru o nouă instruire, activitatea de spionaj urma să fie continuată de Matei Ion. În momentul arestării, asupra lui Bodea Ion s-au găsit telegrame prin care cerea serviciului de spionaj să-i trimită încă un aparat de radio emiţător pentru exerciţii speciale, arme pentru acte de teroare şi alte materiale pentru activitatea de spionaj.

Pentru a nu fi descoperit, Bodea îşi schimba des locuinţele; astfel îndată după sosirea lui la Bucureşti, Bodea a luat legătura cu un vechi cunoscut al său, Istwanek Anton, pe care l-a recrutat în activitatea de spionaj şi la care a locuit. În locuinţa lui Istwanek, Bodea a ascuns sume mari de bani, un pistol cu 66 cartuşe, capse de dinamită, grenade, hărţi militare, busolă, piese de rezervă pentru aparatul de radio emisie-recepţie, codul de cifrare-descifrare, îmbrăcăminte de camuflaj, cleşte de tăiat sîrmă ghimpată şi substanţe chimice pentru a împiedica urmărirea prin cîini. În acelaşi timp, Istwanek i-a făcut legătură lui Bodea şi cu alte elemente criminale şi l-a ajutat la instalarea aparatului de radio emi-

rilor scrise cu indigo simpatic, care urmau să fie transmise la diferite adrese în Austria, Germania occidentală sau în statul Israel.

Cu ajutorul Irinei Mureşanu şi în locuinţa acesteia, Bodea a reluat vechile legături criminale cu Mihăilescu Cornelia, cu ajutorul căreia Bodea a făcut legătură cu unele elemente duşmănoase din ţară, dintre care unii l-au găzduit, iar cu alţii a stabilit relaţii criminale în activitatea de spionaj.

Conform instrucţiunilor lui Bodea şi folosind legăturile mai vechi de spionaj pe care le avea, Mihăilescu Cornelia trebuia să organizeze transmiterea clandestină a scrisorilor cu caracter informativ către serviciul de spionaj englez, pe adresa din statul Israel.

Spionii Bodea Ion şi complicii săi au recunoscut în faţa Tribunalului crimele săvîrşite. În afară de aceasta, ei au fost demascaţi prin depoziţiile martorilor audiaţi, prin corpurile delicte şi documentele false găsite cu prilejul arestării lor şi la percheziţiile domiciliare.

După interogatoriul acuzaţilor şi audierea martorilor a urmat cuvîntul reprezentantului Procuraturii Militare, al avocaţilor apărării şi ultimul cuvînt al acuzaţilor.

Pe baza legilor în vigoare, Tribunalul Militar a pronunţat următoarele condamnări în procesul grupului de spioni:

1. **Bodea Ion** — la moarte şi confiscarea averii pentru crima de înaltă trădare.

2. **Mihăilescu Cornelia** —

3. **Mureşanu Irina** —

4. **Matei Ion** — toţi trei la muncă silnică pe viaţă şi confiscarea averii pentru complicitate la crima de înaltă trădare.

Mihăilescu Cornelia şi Mureşanu Irina au mai fost condamnate la cîte 4 ani închisoare corecţională pentru delictul de deţinere şi comerţ clandestin cu aur şi devize.

5. **Istwanek Anton** — la 20 ani muncă silnică şi

6. **Stoica Petre** — la 10 ani muncă silnică, amîndoi la confiscarea averii pentru complicitate la crima de înaltă trădare.

În urma respingerii de către Prezidiul Marii Adunări Naţionale a cererii de graţiere făcute de acuzatul Bodea Ion, sentinţa de condamnare la moarte a acestuia a fost executată.

La colectiviştii din Palazu Mare

Pe-o vatră de pămînt cuprinsă din trei părţi de apă, o aşezare deslinată; case nu prea înalte, grădini cu puţină verdeaţă şi garduri de piatră ca nişte parapete. Aşa mi s-a înfăţişat Palazu Mare şi aşa se înfăţişează oricui poposeşte pe acele meleaguri. În afară de apă, locul nu se deosebeşte cu nimic de alte colţuri ale Dobrogei şi nu-i de natură să-ţi trezească încîntarea. Dar nu pentru peisaj mă abătusem într-acolo. Aveam de gînd să-i cunosc pe colectiviştii din Palazu Mare, doream să schimb un cuvînt cu aceşti oameni despre a căror destoinicie s-a vorbit şi se vorbeşte de mult. Trebuie să mărturisesc că dinsore partea asta nu am avut vreo dezamăgire. Dimpotrivă. Am stat la Palazu vreo cîteva zile, am colindat cîmpul şi-am ajuns să cunosc o mulţime de oameni. Era în primăvară. La marginea unui lan de ovăz verde, am întîlnit un bărbat chipeş şi voinic, căruia-i spune Tănase Bileica. Strunea o cositoare şi se certa cu cei doi însoţitori mai tineri, care conduceau caii. „Voi, măi minţilor, aţi uitat că sîntem în întrecere — spunea. De daţ aţi dat cu gura cînd cu mitingul, dar acu' să ţineţi rîndul drept nu vă mai dă mina. Avem să ne facem de ruşine, să ştiţi!". În altă parte, am făcut cunoştinţă cu Riza Musuret. Foc de iute şi mucalit om. Cosea la mazăre.

„Mă iau la întrecere cu prepeliţele. Şi să vezi dacă nu le dovedesc", spunea. Petre Stoian şi Ali Memet Achif trebăluiau la tarlaua cu porumb. Aveau o îndatorire întrucîtva mai delicată. Trebuiau să ajute porumbii mai lîncezi să fecundeze firele moi şi bogate de mătase. O făceau cu dichis şi cu răbdare, de parcă toată viaţa numai cu asta s-ar fi îndeletnicit.

★

S-a scurs cam mult timp de cînd ospeţisem la colectiviştii din Palazu Mare. Dar imaginea lor era în sufletul meu încă destul de vie şi proaspătă. Descori mă cuprindea dorul, să-i revăd pe aceşti prieteni ai mei...

Deunăzi, am poposit din nou la Palazu Mare, din nou am călcat locurile cunoscute. Se-nţelege că primul lucru la care m-am gîndit, a fost să-mi întîlnesc prietenii. N-am putut să dau ochii cu toţi deoarece unii erau plecaţi la oraş cu treburi. Am putut în schimb să aflu despre fiecare amănunte multe şi veşti îmbucurătoare. Tănase Bileica nu s-a făcut nicidecum de ruşine. A isprăvit cu bine cositul ovăzului şi a trecut cu maşinuţa lui şi la grîu. Altfel această pretenţioasă plantă ar fi putut să se scuture şi gospodăria nu mai ajungea „cît îi lumea" să scoată aproape 1.100 kg. de boabe de pe fiecare hectar. Riza Musuret s-a ţinut de cuvînt. S-a întrecut mereu — bineînţeles mai mult cu oamenii decît cu prepeliţele — aşa că la încheierea sezonului s-a pomenit trecut printre cei mai harnici oameni ai gospodăriei, pe o tabelă a cărei culoare el o ţine minte şi acum, deşi numai după o săptămînă de la afişare, a spălăcit-o soarele şi ploaia de nu se mai cunoştea nimic pe ea.

Vizita aceasta a doua pe care am făcut-o la gospodăria din Palazu s-a nimerit să urmeze unui eveniment de mare însemnătate pentru oamenii din partea locului: încheierea socotelilor pentru un an de muncă şi împărţirea venîturilor. Aflînd de asta, m-am grăbit să întreb cu ce s-au ales prietenii mei de pe urma muncii, al cărei martor entuziast s-a întîmplat să fiu. Numai decît mi s-au prezentat cifre care sînt prin ele însăle grăitoare. Tănase Bileica a făcut 400 de zile muncă. A dus acasă 1.600 kg. de grîu, aproape 1000 kg. de porumb şi a pus în pungă cam 1.500 de lei. Riza Musuret a avut 275 zile muncă. I s-au cuvenit şi lui bani mulţi, produse din belşug. Dar cel care m-a uimit cu adevărat a fost Ali Memet Achif. Împreună cu ai săi a lucrat 920 zile muncă şi a primit numai grîu aproape 4.000 de kilograme.

★

O aşezare deslinată, cu case nu prea înalte, cu grădini cu puţină verdeaţă, cu garduri de piatră ca nişte parapete... Aşa arată Palazu Mare şi locul nu-i prea încîntător. Dar oamenii care trăiesc acolo, colectiviştii ca Tănase Bileica, Riza Musuret, Ali Memet Achif şi Petre Stoian, suplinesc uscăciunea peisajului dobrogean. Asemenea oameni ţi se lipesc de inimă şi oricît timp ar trece nu-i uiţi; nu poţi să-i uiţi şi pace.

ION PAVELESCU

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici

Raportul prezentat de Alexei Surkov cu privire la situaţia şi sarcinile literaturii sovietice

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, care s-a deschis la 15 decombrie la Moscova, Alexei Surkov, prim secretar al Uniunii scriitorilor, a prezentat raportul cu privire la situaţia şi sarcinile literaturii sovietice. La începutul raportului său el a făcut o trecere în revistă a dezvoltării literaturii sovietice în cei 20 de ani care s-au scurs de la primul Congres al scriitorilor.

Acum 20 de ani, a declarat Surkov, de la tribuna primului Congres unional al scriitorilor sovietici, Maxim Gorki a spus:

„Dacă aici, în această sală, s-a pus temelia unificării întregii literaturi unionale, după Congres va trebui să începem unificarea practică pentru ca greaua noastră muncă să fie încununată de succes; va trebui să continuăm şi să dezvoltăm tot mai mult şi mai departe această muncă pentru a crea literatura puternică de care au nevoie nu numai ţara noastră, popoarele ţării noastre, ci îndrăznesc să spun, întreaga lume".

Timp de 20 de ani scriitorii Ţării Sovietelor au lucrat fără să uite aceste cuvinte călăuzitoare ale marelui lor prieten şi învăţător sever şi exigent, simţindu-se moştenitorii legitimi ai tuturor comorilor literaturii create de geniul artistic al omenirii.

În cursul celor 20 de ani dintre cele două congrese, s-au petrecut schimbări uriaşe.

În literatură au venit oameni noi; numărul membrilor şi candidaţilor Uniunii scriitorilor sovietici a crescut de la 1.500 în 1934 la 3.695 în 1954. Literaturile reprezentate la primul Congres s-au întărit, s-au completat cu oameni noi, s-au îmbogăţit cu cărţi noi. Au luat fiinţă şi s-au dezvoltat noi literaturi surori. Odată cu reunirea popoarelor, în literatura sovietică au intrat noi detaşamente mari de scriitori talentaţi din Letonia, Lituania, Estonia, partea basarabeană a Moldaviei, Bucovina, Ucraina subcarpatică, regiunile apusene ale Ucrainei şi Bielorusiei.

Revoluţia culturală, lărgindu-se şi adîncindu-se neîncetat, a dat literaturii zeci de milioane de cititori noi. Ivirea acestor cititori a determinat o creştere uriaşă a tirajelor literaturii beletristice.

Această creştere este ilustrată în mod grăitor de următoarele cifre:

În 1934 au fost tipărite în ţară 1.852 opere de literatură belestristică rusă şi sovietică într-un tiraj total de 32.943.000 exemplare. În 1953 au fost tipărite 2.733 de opere într-un tiraj total de 159.801.000 exemplare. În 1934 au fost editate 1.233 de opere ale scriitorilor altor popoare frăţeşti ale U.R.S.S. într-un tiraj total de 7.192.000 exemplare. În 1953 au fost editate 1.552 opere într-un tiraj total de 38.526.000 exemplare.

În 1934 au fost publicate în U.R.S.S. 348 opere de literatură beletristică străină într-un tiraj de 4.797.000 exemplare. În 1953 au fost publicate 420 opere într-un tiraj total de 24.480.000 exemplare.

Operele clasicilor au o răspîndire deosebit de largă în ţara noastră. Cărţile lui Gorki au apărut într-un tiraj total de 80 milioane de exemplare, ale lui Puşkin — într-un tiraj de 70 milioane de exemplare, ale lui Tolstoi — într-un tiraj de 60 milioane de exemplare, ale lui Cehov — într-un tiraj de 40 milioane de exemplare, ale lui Turgheniev — într-un tiraj de 33 milioane de exemplare, ale lui Gogol — într-un tiraj de 29 milioane de exemplare; operele lui Korolenko, Krilov, Lermontov, Nekrasov, Saltikov-Scedrin, au apărut în tiraje de 16—21 milioane exemplare.

În tiraje de 1 milion pînă la 12 milioane exemplare au apărut opere ale scriitorilor străini: H. Balzac, J. Verne, V. Hugo, E. Zola, G. Maupassant, Th. Dreiser, J. London, M. Twain, D. de Foe, Ch. Dickens, J. Swift, W. Shakespeare, H. Heine, J. W. Goethe, F. Schiller, M. Cervantes şi alţii.

Pentru a ne da seama în mod just cît de larg este în ţara noastră cercul celor care citesc literatură beletristică trebuie să ţinem seamă şi de gigantica reţea de biblioteci — cuprinzînd peste 300.000 centre — prin care cărţile ajung la zeci de milioane de cititori.

Surkov a vorbit în continuare despre întărirea continuă a legăturilor de creaţie dintre oamenii de litere ai popoarelor Uniunii Sovietice. Peste 40 de popoare au căpătat pentru prima dată o scriere proprie după Revoluţia din Octombrie. Fiecare din aceste popoare a creat şi dezvoltă cu succes arta sa naţională, literatura sa.

Unul din cele mai semnificative rezultate ale dezvoltării întregii noastre literaturi multinaţionale în perioada dintre cele două congrese este creşcînda interacţiune şi influenţă reciprocă creatoare între literaturile surori. Un rol uriaş a avut în această privinţă intensa muncă scriitoricească de traducere reciprocă a operelor.

În această perioadă au fost traduse în limba rusă şi într-o serie de limbi ale popoarelor frăţeşti nu numai opere cunoscute dinainte, ci şi opere ale multor clasici ai literaturilor surori, care au intrat pentru prima oară în patrimoniul cultural al poporului nostru.

S-a lărgit şi cercul celor mai bune opere ale scriitorilor sovietici contemporani traduse în limba rusă şi în limbile celorlalte popoare frăţeşti.

Pînă la primul Congres al scriitorilor sovietici, a spus Surkov, au fost editate în limbi străine cărţi scrise de 97 scriitori de ai noştri. În perioada 1945—1953, potrivit unor date departe de a fi complete, în ţările de democraţie populară şi în ţările capitaliste au apărut în peste 9.000 de ediţii opere scrise de mai mult de 900 scriitori sovietici traduse în 44 de limbi străine. Numai în perioada 1951—1953 au fost editate peste hotare 94.196.000 de exemplare din operele literaturii beletristice sovietice.

Numărul cititorilor noştri s-a dublat aproape prin zecile de milioane de cititori din ţările de democraţie populară şi prin milioanele de cititori din ţările capitaliste.

Nu trebuie să uităm niciodată situaţia specială pe care o are astăzi literatura noastră între celelalte literaturi ale lumii, ea fiind un izvor de lumină, de idei dătătoare de viaţă, de energie combativă pentru oamenii muncii de peste hotare, un izvor de experienţă creatoare pentru scriitorii înaintaţi, progresişti, din celelalte ţări.

Raportorul a vorbit apoi despre rolul literaturii sovietice în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

În aceşti ani, scriitorii aparţinînd tuturor popoarelor frăţeşti din U.R.S.S. au constituit un detaşament combativ unic de patrioţi sovietici. Chiar din primele zile ale războiului, peste 1.000 de scriitori sovietici (mai mult de o treime din membrii Uniunii scriitorilor) s-au înrolat ca voluntari în rîndurile armatei active şi ale flotei maritime militare.

Păstrăm cu sfinţenie memoria lui Arkadi Gaidar, Vladimir Stavski, Iuri Krimov, Serghei Dikovski, Boris Levin, Mihail Ciumandrin, Boris Lapin, Zahar Haţrevin, Senghei Semionov, Aleksandr Afinoghenov, Evghenii Petrov, Jack Altausen, Iosif Utkin, Olecs Desniak, Stepan Tudor, Tatul Gurian, Aleksandr Gavriliuk, Fatih Karim şi a celor peste 200 de alţi tovarăşi de arme ai noştri, scriitori aparţinînd multor literaturi surori, care au pierit în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Marele avînt patriotic care a cuprins pe oamenii sovietici în zilele războiului şi-a găsit o expresie curajoasă, veridică şi pătrunsă de profundă emoţie în operele create în acei ani de neuitat.

Făcînd pe scurt bilanţul discuţiilor care au precedat congresul, în legătură cu eroul pozitiv în literatura sovietică, Surkov a arătat că operele lui Fadeev, Gaidar, Ostrovski, Polevoi, „Ulia Koroliova" de Ilina, operele despre Zoia Kosmodemianskaia, despre Aleksandr Matrosov şi despre alţi eroi adevăraţi ai realităţii noastre, trăiesc şi cuceresc inimile tinerilor cititori tocmai pentru că, în pofida maximelor pedanţilor care visează un „erou ideal", înfăţişează pe contemporanii noştri vii, oameni ai epocii de formare a unui caracter nou, a unei morale noi, a unor norme noi în relaţiile personale şi sociale.

Referindu-se la imaginile marilor oameni de stat, oameni de ştiinţă, artă şi literatură, create de scriitorii sovietici în ultimii 20 de ani, îndeosebi în anii de după război, raportorul a subliniat că în această privinţă au fost constatate adesea, mai ales în operele dramaturgiei şi dramaturgiei cinematografice, cazuri de prezentare greşită şi denaturată a rolului personalităţii în istorie.

Forţa personajelor din care tînărul nostru contemporan doreşte să-şi facă un model de viaţă rezidă în adevărul profund al vieţii, în dezvoltarea caracterelor lor conform legilor de prezentare a unor „caractere tipice în împrejurări tipice". Făcînd un bilanţ al celor două decenii trecute şi evocînd cu mare bucurie şi mîndrie calea pe care am parcurs-o, a spus raportorul, trebuie să ţinem seamă că aceasta a fost o cale de crîncenă luptă împotriva recidivelor celor mai diferite influenţe străine din punct de vedere ideologic. În această luptă oamenii de litere s-au bizuit întotdeauna pe sprijinul ferm, înţelept, al Partidului Comunist şi al întregii opinii publice sovietice.

Raportorul a analizat activitatea criticilor şi a specialiştilor pe tărîm literar. Au fost editate lucrări voluminoase de istorie a literaturii ruse, lucrări în multe volume de istorie a literaturii engleze, franceze, germane şi altor literaturi. Au apărut şi apar lucrări serioase cu caracter monografic, consacrate marilor scriitori şi critici ai trecutului, problemelor studierii stilului, limbii, măestriei clasicilor. Problemele literaturii sovietice sînt elaborate într-un ritm mult mai lent.

Surkov a subliniat importanţa unui larg schimb de păreri în cadrul analizei unui fenomen sau altul, sau a unei opere literare. Trebuie lichidată teza falsă că orice recenzie tipărită este considerată ca un fel de sentinţă definitivă şi fără drept de apel asupra operei literare. Autoritatea aprecierii trebuie să se bazeze pe perspicacitatea şi profunzimea părerii criticului şi nu numai pe faptul că un anumit articol sau o anumită recenzie a fost publicată. Raportorul s-a oprit de asemenea asupra sporirii exigenţei faţă de calitatea artistică a lucrării literare. El a vorbit despre caracterul dăunător al aşa-numitei „teorii" a lipsei de conflict, care contravine legilor dezvoltării realităţii.

Intensificarea hotărîtă a activităţii criticilor şi specialiştilor pe tărîm literar, a spus raportorul, atragerea Institutelor Academiei de Ştiinţe la rezolvarea importantelor probleme ale generalizării experienţei literaturii contemporane, elucidarea în reviste şi ziare a problemelor de teorie şi istorie a literaturii, a problemelor de critică şi bibliografie curentă, înviorarea activităţii redacţiilor de critică şi istorie a literaturii în edituri şi înfiinţarea unei reviste speciale consacrate elaborării problemelor teoriei şi istoriei literaturii — iată primele măsuri care trebuie luate în mod necesar pentru înviorarea acestui sector de cea mai mare importanţă al muncii literare.

Succesele însemnate, incontestabile, ale literaturii sovietice în perioada dintre cele două Congrese nu exclud, ci dimpotrivă, implică analiza cea mai exigentă, cea mai largă a lipsurilor ei. Noi nu putem să nu vorbim de la tribuna Congresului despre rămînerea ei în urmă faţă de cerinţele realităţii noastre care se dezvoltă impetuos, faţă de creşterea neîncetată a exigenţei cititorilor. Trebuie să criticăm viguros şi deschis lipsurile literaturii noastre, pornind nu de la neîncrederea nihilistă în posibilităţile ei, ci de la convingerea că literatura noastră dispune de un asemenea detaşament de scriitori talentaţi, că a atins un astfel de nivel de experienţă creatoare şi de maturitate, încît poate soluţiona probleme mult mai complexe decît acelea pe care le-a rezolvat şi le rezolvă.

Sarcinile literaturii constau în a ajuta la formarea caracterului constructorului comunismului prin zugrăvirea oamenilor timpului nostru în întreaga măreţie a demnităţii lor umane şi prin critica, care nimereşte bine ţinta şi este lipsită de compromis, la adresa rămăşiţelor capitalismului în conştiinţa şi psihicul oamenilor, a tuturor lipsurilor şi neajunsurilor vieţii.

Partidul Comunist consideră literatura drept ajutorul său activ în educarea comunistă a maselor populare, drept o armă de luptă împotriva rămăşiţelor trecutului, un mijloc de generalizare a noului în viaţa şi caracterul omului sovietic. Dar, soluţionînd sarcinile cu caracter general, trebuie scoase în evidenţă în mod deosebit acele aspecte şi genuri ale literaturii de a căror dezvoltare depinde creşterea formelor înrudite ale artei. O atenţie deosebită trebuie să dea scriitorii activităţii în domeniul dramaturgiei teatrale şi cinematografice, în domeniul acelor feluri de poezii care sînt legate de cîntece şi muzică.

În preajma Congresului unional, în întreaga ţară au avut loc congrese ale scriitorilor pe republici, conferinţe ale scriitorilor pe regiuni şi raioane. În cadrul acestor congrese şi conferinţe, într-o atmosferă cu adevărat democratică, de largă critică şi autocritică, au prezentat rapoarte, corapoarte şi au participat la discuţii peste 1.300 scriitori, mai mult de o treime din numărul total al scriitorilor care fac parte din Uniune.

În numeroase cuvîntări a fost adusă o critică serioasă diferitelor aspecte ale muncii Uniunii scriitorilor, inclusiv muncii organizatorice. Această critică, adesea aspră, a fost îndreptată în întregime spre întărirea Uniunii, prin îndreptarea hotărîtă a greşelilor şi greşelilor în munca ei.

Mari sînt sarcinile pe care literatura va trebui să le rezolve în colectiv la Congres şi după Congres. Pentru îndeplinirea acestor sarcini este nevoie de eforturile întregului colectiv al oamenilor de litere sovietici. Congresul nostru trebuie să atragă în modul cel mai stăruitor atenţia oamenilor de litere din generaţia mai veche asupra obligaţiei care le revine direct de a răspunde pentru ziua de mîine a literaturii, adică pentru educarea tinerilor scriitori. Scriitorii noştri, urmînd exemplul lui A. M. Gorki, trebuie să-şi împărtăşească mai generos experienţa lor tineretului, atrăgînd în literatură mereu noi şi noi oameni talentaţi.

În încheiere, raportorul a declarat:

Succesul literaturii sovietice, uriaşa răspîndire a operelor ei în ţara noastră şi peste hotare înseamnă mersul victorios şi triumfal prin ţările lumii al noului erou — omul sovietic.

Grija primordială a scriitorilor sovietici trebuie să fie îmbogăţirea acestui erou în operele literare cu noi trăsături şi calităţi pe care le educă zi de zi în oameni viaţa sovietică care se dezvoltă neîntrerupt.

Şedinţele din zilele de 16—17 decembrie

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Şedinţa din după amiaza zilei de 16 decembrie a Congresului unional al scriitorilor sovietici a fost prezidată de scriitorul ucrainean Pavlo Ticina. Delegaţii şi invitaţii au ascultat raportul lui **Boris Polevoi** despre literatura sovietică pentru copii.

Raportorul a citat cifre ilustrînd realizările literaturii moderne pentru copii în ultimii 20 de ani. În timp ce în perioada primului Congres al scriitorilor sovietici doar cîţiva scriitori desfăşurau o activitate permanentă pe tărîmul literaturii pentru copii, în ultimii 20 de ani au scris cărţi pentru copii 1.500 autori, scriitori, poeţi, dramaturgi, oameni de ştiinţă, pedagogi, exploratori, oameni cu renume şi experienţă. Au fost tipărite 20.600 titluri de cărţi pentru copii într-un tiraj total de 911 milioane exemplare.

Poeţii au creat pentru copii numeroase versuri bune.

Alături de opere remarcabile care dezvăluie bogata lume spirituală a eroilor lor, mai există cărţi care nu corespund cerinţelor tinerilor cititori sovietici. Cauza principală a insuccesului unei serii de scriitori — a subliniat Polevoi — este faptul că aceştia nu cunosc îndeajuns viaţa, că sînt rupţi de realitate. Raportorul a subliniat că poeţii care scriu pentru copii, la fel ca şi prozatorii, trebuie să caute neîncetat eroii lor, temele lor, să dezvăluie în faţa copiilor imaginile luminoase ale realităţii socialiste.

În aceeaşi şedinţă **Samed Vurgun** cunoscut poet azerbaidjan şi traducător în limba azerbaidjană a numeroase lucrări din literatura rusă şi străină, a prezentat raportul despre poezia sovietică. Samed Vurgun a acordat o mare atenţie tradiţiilor internaţionalismului în poezia sovietică. Poezia sovietică, a spus el, este măreaţă şi este unitară, deşi răsună în limbile multor naţionalităţi. Ea este poezia frăţiei şi prieteniei popoarelor libere, care cîntă în toate limbile ţării noastre Patria socialistă ucerită în lupte.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din după amiaza zilei de 16 decembrie a celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici, scriitorul **Lev Nikulin** a prezentat raportul comisiei de validare. El a comunicat că pentru Congres au fost aleşi 738 delegaţi, dintre care 626 cu drept de vot deliberativ şi 112 cu drept de vot consultativ. În continuare, el a vorbit pe scurt despre schimbările care au avut loc în componenţa Uniunii scriitorilor sovietici după primul Congres. În anul 1934 Uniunea număra 1.500 de membri şi candidaţi, iar la 1 decembrie 1954 — 3.695. Creşterea de 2 ori şi jumătate a numărului membrilor şi candidaţilor este însoţită de asemenea de mari schimbări calitative petrecute în componenţa Uniunii. La Congres iau parte scriitori aparţinînd unui număr de 45 naţionalităţi şi reprezentînd diferite generaţii de scriitori sovietici.

După raportul comisiei de validare a urmat coraportul lui **Konstantin Simonov** despre proza artistică sovietică. Evenimentele care s-au petrecut în ultimii 20 de ani în proza sovietică, a spus el, trebuie privite în legătură directă cu evenimentele petrecute în viaţa poporului, insistînd-se în primul rînd asupra cărţilor care au avut un rol remarcabil în viaţa societăţii şi care datorită calităţii lor artistice au rezistat încercărilor timpului.

Simonov a vorbit despre principalele perioade de dezvoltare a prozei în ultimii 20 de ani. În prima perioadă (1934—1941) au fost create trei epopei care în cursul anilor au rămas întipărite în conştiinţa cititorilor sovietici ca opere clasice: „Viaţa lui Klim Samghin" de M. Gorki, „Pe Donul liniştit" de M. Şolohov şi „Calvarul" de A. Tolstoi. Imediat după aceste puternice opere epice a urmat „Aşa s-a călit oţelul" de N. Ostrovski şi „Poemul pedagogic" de A. Makarenco — cărţi care au contribuit cu deosebit succes la formarea caracterului ferm şi dintr-o bucată al omului sovietic. Raportorul a citat şi o serie de alte cărţi care au constituit jaloane importante în dezvoltarea literaturii.

Trecînd la anii eroici ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, raportorul a arătat că cele mai bune opere din această perioadă au o trăsătură comună, în cea mai mare măsură proprie întregii literaturi sovietice din anii războiului şi anume unitatea dintre scriitori şi popor.

Vorbind apoi despre literatura anilor de după război, Simonov a analizat trăsăturile caracteristice generale ale dezvoltării ei. Acestea sînt în primul rînd dinamismul forţelor tinere, venirea în literatură a numeroşi scriitori noi, cîştigarea unor largi cercuri de cititori de către operele aparţinînd literaturilor naţionale frăţeşti traduse în limba rusă.

Simonov a vorbit despre esenţa metodei realismului socialist, despre înţelegerea şi aplicarea ei justă în practica scriitoricească modernă.

În continuare, raportorul a subliniat că în anii de după război şi-a găsit o largă răspîndire faimoasa „teorie a lipsei de conflicte" şi într-un număr destul de mare de cărţi au apărut tendinţe de prezentare a realităţii în culori trandafirii şi dulcege, împotriva cărora se pronunţă astăzi cu hotărîre atît critica cît şi opinia publică a scriitorilor.

O mare parte a raportului a fost consacrată problemei măiestriei scriitorului.

★

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici a trecut la discutarea rapoartelor şi corapoartelor „Cu privire la situaţia şi sarcinile literaturii sovietice", „Literatura sovietică pentru copii şi tineret" şi „Poezia sovietică".

În cadrul şedinţei din dimineaţa zilei de 17 decembrie,

Impotriva reînarmării Germaniei occidentale!

Poporul albanez sprijină hotărîrile conferinței de la Moscova

TIRANA 17 (Agerpres). — A.T.A. transmite: Ziarele au publicat textul declarației comune a Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania cu privire la conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

La 14 decembrie, se spune printre altele în declarație, la ședința comună a C. C. al Partidului Muncii din Albania și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania au fost aprobate în unanimitate rezultatele conferinței de la Moscova, activitatea delegației guvernamentale a Republicii Populare Albania la această conferință și Declarația țărilor participante la conferință.

Comisia pentru apărarea Națională a Adunării Naționale franceze s-a pronunțat pentru amînarea dezbaterilor privind ratificarea acordurilor de la Paris

PARIS 17 (Agerpres). — France Presse transmite: Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale franceze a aprobat la 17 decembrie cu 15 voturi contra 1 vot și 19 abțineri raportul prezentat de deputatul radical-socialist Badie care prevede amînarea dezbaterilor din Adunarea Națională franceză cu privire la ratificarea acordurilor care consfințesc remilitarizarea Germaniei occidentale.

★

PARIS 17 (Agerpres). — Săptămînalul „France Observateur" s-a adresat unui grup de deputați în Adunarea Națională cu cererea de a-și preciza atitudinea față de acordurile de la Londra și Paris.

Edouard Daladier, fost președinte al Consiliului de Miniștri al Franței, unul din frunașii partidului radical-socialist a declarat printre altele:

„Sînt profund convins că în prezent poporul francez se pronunță împotriva acordurilor de la Paris cu aceeași hotărîre cu care s-a pronunțat în trecut împotriva creării comunității defensive europene. Noi ne pronunțăm fără rezerve împotriva reînarmării Germaniei, călăuzindu-ne de considerente de ordin național, adică de considerente franceze...

Atitudinea noastră hotărîtă potrivnică înarmării pe care o prevăd acordurile de la Paris, este bazată pe convingerea adîncă că aceste acoduri vor duce în întreaga Europă la o nouă cursă a înarmărilor... și, probabil, chiar la un al treilea război mondial.."

Edouard Daladier a amintit de promisiunile anterioare ale personalităților politice oficiale din Franța de a nu admite niciodată ca Germania cu revendicările ei teritoriale să se înarmeze din nou și să fie primită în organizația pactului Atlantic.

Deputatul Gilbert de Chambrun (Uniunea republicanilor progresiști) a condamnat de asemenea cu hotărîre planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale. De Chambrun s-a pronunțat pentru ducerea imediată de tratative „în principalele probleme, de care depinde pacea în lumea întreagă".

Pentru tratative între marile puteri

LONDRA 17 (Agerpres). — Un număr tot mai mare de personalități ale vieții publice din Anglia iau atitudine împotriva reînarmării Germaniei occidentale, pentru tratative între marile puteri, pentru dezarmare.

„Înainte de a reface armata germană, trebuie să încercăm să ne întîlnim cu rușii pentru a încerca să realizăm un acord cu privire la Germania" — a spus deputatul laburist Aneurin Bevan la o întrunire a alegătorilor săi din circumscripția electorală Ebbw Vale. Bevan a declarat că exprimă punctul de vedere al majorității covîrșitoare a poporului britanic în această chestiune.

În cadrul aceleeași ședințe a Camerei Comunelor, deputatul laburist Noel Baker a insistat asupra primejdiei pe care o reprezintă armele de exterminare în masă, arătînd că generației actuale îi revine datoria de a lichida cursa înarmărilor. Vorbitorul a arătat că „planul elaborat de conferința de la Moscova ar putea căpăta caracterul unui sistem mondial de garanții internaționale".

Saarul din nou „măr al discordiei"

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 15 și 16 decembrie au avut loc în Bundestagul de la Bonn dezbaterile în problema ratificării acordurilor militare de la Paris.

După cum relatează presa, blocul partidelor guvernamentale a respins cu 236 de voturi contra a 153 și 3 abțineri propunerea fracțiunii partidului social-democrat din Germania cu privire la amînarea ratificării acordurilor de la Paris pînă la organizarea unor tratative cvadr partite în problema unificării Germaniei. Acordurile militare de la Paris au fost aprobate de Bundestag în prima citire și trimise în comisiile Bundestagului. A fost de asemenea prezentată spre examinarea comisiilor Bundestagului propunerea fracțiunii P.S.D.G. cu privire la organizarea unor tratative între guvernul de la Bonn și guvernul francez în vederea elucidării prevederilor litigioase ale acordurilor de la Paris referitoare la regiunea Saar. În cursul dezbaterilor, în afară de deputații P.S.D.G., s-au pronunțat împotriva acordurilor dintre Bonn și Franța în problema Saarului deputații „partidului liber-democrat" și ai „blocului german". Fracțiunea „partidului german" s-a abținut de a-și exprima punctul de vedere cu privire la acest acord, înainte de elucidarea unor prevederi ale statutului Saarului.

Declarațiile însărcinaților cu afaceri ad-interim ai U.R.S.S. în S.U.A. și Marea Britanie în legătură cu știrile despre înzestrarea unui aerodrom din Anglia cu bombardiere atomice menite să atace U.R.S.S.

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 decembrie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A., A. F. Dobrinin, a făcut o vizită secretarului de stat ad-interim al Statelor Unite ale Americii, dl. Hoover, și a făcut o declarație cu următorul conținut:

„Potrivit știrilor publicate în presa engleză, generalul Stevenson, comandantul diviziei a 49-a de aviație americană, care își are baza în Anglia, a declarat la 10 decembrie a.c. la aerodromul Bentwaters (Anglia) că divizia sa este înzestrată cu bombardiere destinate să dea o lovitură atomică Uniunii Sovietice și că această misiune a fost dată diviziei încă acum doi ani și jumătate.

Întrucît această declarație a unui reprezentant oficial al forțelor armate ale S.U.A. este incompatibilă cu relațiile normale existente între U.R.S.S. și S.U.A., guvernul sovietic ar dori să obțină explicații din partea guvernului S.U.A. în privința faptului dacă relatările presei despre caracterul declarației generalului Stevenson corespund realității și, dacă așa stau lucrurile, cum califică guvernul S.U.A. această declarație".

La 17 decembrie, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Marea Britanie, N. D. Belohvostikov, a făcut o vizită d-lui A. Kirkpatrik, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Marii Britanii, și a făcut următoarea declarație: „După cum relatează presa engleză, generalul american Stevenson, comandantul diviziei a 49-a de aviație americană, care își are baza în Anglia, a declarat la 10 decembrie a.c. la aerodromul Bentwaters (Anglia) că divizia sa este înzestrată cu bombardiere destinate să dea o lovitură atomică Uniunii Sovietice și că această misiune a fost dată diviziei încă acum doi ani și jumătate.

Din această declarație rezultă că pe teritoriul Angliei au fost create baze militare aeriene americane dispunînd de avioane destinate să efectueze atacuri atomice asupra Uniunii Sovietice. Întrucît acest lucru este incompatibil cu relațiile normale existente între U.R.S.S. și Marea Britanie și este în contradicție cu tratatul anglo-sovietic din 1942 de colaborare și asistență mutuală după război, guvernul sovietic ar dori să obțină explicații din partea guvernului Marii Britanii în privința faptului dacă relatările presei cu privire la caracterul declarației generalului Stevenson corespund realității și, dacă așa stau lucrurile, cum califică guvernul Marii Britanii această declarație".

★

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum reiese dintr-o informație a corespondentului agenției Associated Press, președintele Eisenhower a lăsat să se înțeleagă în cadrul unei conferințe de presă că S.U.A. văd în folosirea armei atomice mijlocul principal al strategiei lor. Eisenhower a declarat, scrie corespondentul, că această problemă nu urmează a fi discutată cu țările aliate. El a arătat că guvernul american va discuta punctul de vedere al aliaților numai în ceea ce privește unele domenii ale folosirii armei atomice.

O ALTERNATIVĂ SERIOASĂ

Franța și poporul ei trec în momentul de față printr-o perioadă critică. Atmosfera politică este extrem de încordată. Acest lucru este pe deplin explicabil. Guvernanții de la Paris care ascultă mai mult de ordinele Washington-ului decît de voința uriașei majorități a poporului încearcă în aceste momente să steargă amintirea unui trecut nu prea îndepărtat și să sancționeze reînarmarea Germaniei occidentale.

Această situație nu poate să nu stîrnească mînia legitimă a francezilor care mai au încă în inimă imaginea catastrofei naționale provocate Franței de către hitlerism. Opoziția față de ratificarea tratatelor militariste crește pe zi ce trece. Apriga bătălie care s-a dat și se mai dă în jurul ratificării acordurilor de la Paris nu a rămas fără efect. Ne amintim prea bine de afirmațiile optimiste ale unor ziare de dreapta care pronosticau că tratatele de la Londra și Paris cu privire la reînarmarea revanșarzilor de la Bonn vor fi ratificate de Adunarea Națională franceză pînă la sfîrșitul lunii noiembrie. Optimismul de comandă al acestor fițuici de orientare pro-americană s-a dovedit a fi prematur.

În parlamentul francez au început să apară greutăți care au făcut să se răcească într-o oarecare măsură înfocarea inițiatorilor reînvierii Wehrmachtului nazist. Ca urmare, data începerii dezbaterilor cu privire la ratificare a fost amînată de la sfîrșitul lui noiembrie la 4 decembrie; mai tîrziu la 10 decembrie, 14 decembrie și în sfîrșit la 20 decembrie. Tendința spre aminarea dezbaterilor și împotriva ratificării acordurilor înrobitoare este extrem de caracteristică pentru mulți deputați ai Adunării Naționale franceze. Guvernul nu a putut obține pînă acum nici măcar aprobarea acordurilor din partea a două importante comisii ale parlamentului: comisia pentru afacerile externe și comisia pentru apărarea națională.

După cum s-a relatat, comisia pentru apărarea națională a respins cu 21 de voturi contra, 11 pentru și trei abțineri raportul prezentat de Loustaunau-Lacau, favorabil „cu anumite rezerve" ratificării acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale. Deputatul radical-socialist Badie, care s-a declarat ostil acordurilor de la Paris, a fost însărcinat să prezinte în fața comisiei un nou raport.

Votul din comisia pentru afacerile externe a arătat de asemenea opoziția cercurilor parlamentare franceze. Potrivit datelor oficiale, raportul generalului Billotte cu privire la înarmarea Germaniei occidentale și la includerea ei în Uniunea nord-atlantică a întrunit 16 voturi, contra 15 și 11 abțineri. Deputatul republican independent Paternot a declarat însă după anunțarea rezultatului votării că el nu și-a dat votul pentru raportul lui Billotte, după cum s-a anunțat, ci că s-a abținut de la vot. Prin urmare, raportul nu a întrunit în realitate decît 15 voturi, ceva mai mult decît o treime din numărul total al membrilor comisiei și nici de cum majoritatea. În legătură cu aceasta, observatorul diplomatic al ziarului englez „News Chronicle" sublinia că din momentul în care au devenit cunoscute rezultatele acestui vot, perspectivele ratificării de către Franța a acordurilor de la Paris au devenit mai vagi. Rezultatul votului — scrie ziarul mai departe — „dovedește că dezbaterile care vor începe la 20 decembrie în Adunarea Națională se vor desfășura într-o atmosferă de discuții acerbe. Faptul că cinci membri ai comisiei — foști membri ai partidului gaullist — și-au schimbat părerea și au votat împotriva ratificării, reprezintă un avertisment serios pentru Mendès-France".

De altfel, poziția lui Mendès-France a început să devină tot mai șubredă pe măsură ce se depărta de la o atitudine corespunzătoare revendicărilor maselor largi ale poporului francez. În aceeași măsură a început să scadă și numărul deputaților care-l sprijină. Nu poate fi uitat faptul că poziția adoptată de actualul prim-ministru al Franței la conferința de la Geneva a fost aprobată cu o majoritate fără precedent în istoria parlamentară a celei de a 4-a republici — 471 pentru și 14 contra. Cînd guvernul Mendès-France a pus chestiunea de încredere în legătură cu poziția sa la conferința de la Londra, care a hotărît remilitarizarea Germaniei occidentale, el a pierdut peste 120 voturi. Mai tîrziu a mai pierdut 30 de voturi atunci cînd a pus chestiunea de încredere în legătură cu bugetul: 320 deputați au votat pentru, 207 contra, iar 90 s-au abținut.

În momentul de față poziția lui Mendès-France a început să devină și mai nesigură. Aceasta este strîns legat de faptul că guvernul de la Paris a respins nenumăratele propuneri făcute de Uniunea Sovietică privitoare la tratative în problema germană și crearea unui sistem de securitate colectivă a tuturor statelor europene. Atitudinea lui Mendès-France a fost violent condamnată de întregul popor francez care nu poate privi cu nepăsare la această politică de abandonare a intereselor naționale ale țării. Referindu-se la situația existentă în Franța, ziarul „New York Times" a fost nevoit să recunoască cu o amărăciune vizibilă că „Teama față de Germania și speranțele în privința Rusiei au făcut ca poporul să ceară cu insistență ducerea de tratative cu Rusia înainte de ratificarea acordurilor". Ziarul sus-citat constată în încheiere că „majoritatea" lui Mendès-France se reduce neîncetat și că gaulliștii și socialiștii sînt pentru tratative înainte de ratificare. Există posibilitatea unei înfrîngeri a lui Mendès-France înainte ca acordurile să fie puse la vot sau respinse la ratificare, declară ziarul.

Perspectivele întunecate care se deschid în fața guvernanților francezi au stîrnit puternica nelinște a secretarului de stat al S.U.A., Dulles. Venit la Paris pentru a participa la sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de nord, Dulles a convocat mai întîi o consfătuire cu Eden și Mendès-France pentru a căuta căile pentru asigurarea ratificării acordurilor de la Paris de către Adunarea Națională franceză. Aceste manevre se aseamănă izbitor de mult cu presiunile exercitate asupra Franței înainte de prăbușirea C.D.E.

Perspectivele întunecate rezervate de dezvoltarea ulterioară a evenimentelor determină cercurile guvernante franceze să recurgă la noi manevre menite să insele opinia publică în scopul înlesnirii ratificării acordurilor militariste. S-a lansat ideea mincinoasă că ratificarea acordurilor nu ar însemna că înarmarea Germaniei occidentale va începe imediat. Adepții ratificării declară că după ratificare își vor îndrepta privirile spre organizarea unor tratative cu U.R.S.S. În felul acesta — spun oficialitățile guvernante — vom obține o destindere a încordării internaționale și prin urmare va dispare necesitatea reînarmării Germaniei occidentale...

Este evident că această manevră urmărește să arunce praf în ochii maselor. Încercînd să speculeze dorința fierbinte a tuturor francezilor de a se purta tratative cu Uniunea Sovietică, guvernanții francezi declară cu mîna pe inimă că și ei ar fi, chipurile, partizani ai tratativelor.

În cazul acesta de ce resping guvernanții de la Paris, de la Londra și Washington propunerea de a se convoca o conferință, acum cînd încă mai există posibilitatea reglementării pașnice a problemelor divergente? De ce fac ei atîta tapaj în jurul unor presupuse tratative după ratificarea acordurilor de la Paris cînd se știe prea bine că după ratificare discuțiile asupra Germaniei vor fi lipsite de obiect? Răspunsul nu poate fi decît unul singur: în scopul înșelării maselor și al ratificării prin fraudă a acordurilor prin care se vor pune arme în mîinile dușmanilor declarați ai Franței, ai libertății și suveranității sale.

Actuala atitudine a guvernului francez este potrivnică intereselor vitale ale poporului, care a avut de suferit de trei ori în decursul unui veac efectele politicii expansioniste ale imperialismului german. Actuala atitudine a guvernului francez este în contradicție flagrantă și cu obligațiile internaționale asumate de Franța. Actuala atitudine a guvernului francez nu ține seama de obligațiile sale decurgînd din tratatul franco-sovietic, de interesele consolidării păcii și securității popoarelor din Europa. Ratificarea acordurilor de la Paris ar aduce Franța alături de militariștii vest-germani într-o grupare militară închisă, îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Ratificarea acordurilor de la Paris ar însemna că Franța nu numai că va fi izolată de Uniunea Sovietică, dar chiar îi va fi opusă.

Această situație care va complica în mod inevitabil și grav întreaga situație din Europa nu este compatibilă cu cauza apărării păcii și asigurării securității colective în Europa. Această situație va însemna că guvernul francez va șterge dintr-o trăsătură de condei prevederile tratatului franco-sovietic. După cum s-a arătat în Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franței, „După ratificarea acordurilor de la Paris, guvernului sovietic nu-i va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare propunerea de anulare a Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză."

Franța se află la o răscruce de drumuri. Guvernul de la Paris nu trebule să uite clipele tragice din 1940 cînd a fost invadată de hoardele hitleriste. Invadarea Franței a demonstrat cît au valorat garanțiile oferite atunci de americani și englezi. Poporul francez a plătit scump trădarea cercurilor guvernante care au ignorat tratatul franco-sovietic încheiat în 1935. Slăbirea pozițiilor internaționale ale Franței survenită ca urmare a adoptării acestei poziții antinaționale a permis Germaniei hitleriste să atace fără teama vreunor represalii. Urmările sînt cunoscute.

Dezbaterile din parlamentul francez vor arăta în ce măsură reprezentanții partidelor burgheze din Franța sînt hotărîți să țină seama de avertismentele istoriei și de voința poporului francez.

E. GRECU

Decorarea lui N. N. Șatalin cu Ordinul Lenin

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat cu Ordinul Lenin pe N. N. Șatalin, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cu prilejul celei de a 50-a aniversări a nașterii, pentru meritele sale față de partid și Guvernul Sovietic.

Telegramele adresate de Ciu En-lai secretarului general al O.N.U., Hammarskjold

PEKIN 17 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 17 decembrie, Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze, a adresat un mesaj secretarului general al O.N.U., Dag Hammarskjold, în care precizează atitudinea R.P. Chineze față de așa-zisa rezoluție a O.N.U. în legătură cu „plîngerea împotriva arestării și deținerii în închisoare a personalului militar al Națiunilor Unite, prin încălcarea acordului de armistițiu în Coreea". În mesaj se spune printre altele:

Cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., sub influența S.U.A. și a țărilor care le urmează, a adoptat la 10 decembrie o rezoluție absurdă cu privire la așa-zisa „plîngere împotriva arestării și deținerii în închisoare a personalului militar al Națiunilor Unite prin încălcarea acordului de armistițiu în Coreea", care în mod calomnios acuză China de a fi condamnat pe cei 11 spioni americani încălcînd acordul de armistițiu din Coreea. Guvernul R.P. Chineze se opune cu hotărîre acestei rezoluții.

Cei 11 spioni americani susmenționați și alți doi s-au strecurat pe teritoriul chinez și au fost prinși în China. După examinarea probelor care au dovedit în mod concludent că aceștia au desfășurat o activitate de spionaj în China, un tribunal chinez a propunțat la 23 noiembrie 1954 o sentință conform legilor țării. Condamnarea spionilor străini prinși în China este o problemă internă a Chinei. Nu există nici o justificare ca O.N.U. să încerce să se amestece în ce privește condamnarea de către o instanță chineză a unor spioni americani a căror vină a fost pe deplin dovedită, în timp ce O.N.U. nu condamnă S.U.A., care încălcînd Carta O.N.U. trimite spioni pe teritoriul chinez pentru a duce activitate subversivă.

Scopul acestor plîngeri ale guvernului Statelor Unite este de a atîța ura împotriva Chinei, pentru ca în acest fel să camufleze agresiunea Statelor Unite care au încheiat „tratatul de securitate mutuală" cu Cian Kai-și și au acaparat Taivanul și insulele Pengu, precum și pentru ca să zădarnicească plîngerea Chinei împotriva Statelor Unite — vinovate de agresiune împotriva teritoriului chinez. Asemenea activități ale Statelor Unite fac parte din încercările lor de a spori încordarea internațională în est și vest și de a pregăti un nou război. Poporul chinez se opune războiului, dar el niciodată nu se va lăsa intimidat prin amenințări cu războiul.

Poporul chinez dorește pacea, dar nu în dauna integrității și suveranității sale teritoriale. Oricîte plîngeri ar face Statele Unite, acestea nu vor putea zdruncina poziția justă a R.P. Chineze în ce privește drepturile sale suverane de a condamna spionii americani care au desfășurat o activitate subversivă pe teritoriul chinez.

Totodată binevoiți, domnule secretar general, a difuza textul acestui mesaj în rîndurile delegaților care participă la Adunarea Generală a O.N.U., cu excepția reprezentanților gomindaniști ai lui Cian Kai-și.

★

PEKIN 17 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 16 decembrie, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai, a adresat următoarea telegramă secretarului general al O.N.U., Hammarskjold:

Confirm primirea telegramei dvs. din 10 decembrie 1954 în care v-ați exprimat dorința de a vizita China. În ce privește cazul spionilor americani, poziția noastră a fost precizată în cealaltă telegramă pe care v-am adresat-o.

În interesul păcii și micșorării încordării internaționale sînt gata să vă primesc în capitala noastră — Pekin, pentru a discuta cu dvs. problemele care ne interesează.

Veți fi bine venit în China. Binevoiți a hotărî data vizitei dvs. și informați-ne despre aceasta.

Declarația făcută de primul ministru al Birmaniei U Nu înainte de a părăsi R. P. Chineză

CANTON 17 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 15 decembrie, U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane și persoanele care îl însoțesc au părăsit Cantonul plecînd cu avionul spre patrie.

Pe aeroport, pavoazat cu steagurile de stat ale Uniunii Birmane și R. P. Chineze a fost aliniată o gardă de onoare. Fanfara a intonat imnurile de stat ale Uniunii Birmane și R. P. Chineze.

Înainte de plecare, U Nu a făcut o declarație în care a spus: La 1 decembrie, cînd am sosit pe aeroportul din Pekin am făcut o declarație în care am arătat pe scurt scopul vizitei noastre în această țară. Astăzi sînt foarte bucuros să spun că au fost îndeplinite cele trei obiective principale:

1) De a cunoaște personal metodele folosite în construirea Chinei noi,

2) De a întîlni și sta de vorbă cu conducătorii R. P. Chineze,

3) De a crea o bază solidă pentru prietenia chino-birmană.

Am avut posibilitatea să văd diferite construcții înfăptuite actualmente de guvern și popor cu un entuziasm fără precedent și să mă întîlnesc cu conducătorii Chinei. Am putut vizita tot ce am dorit. Am avut libertate deplină și toate condițiile pentru a face șederea noastră aici cît mai plăcută și utilă.

În cadrul convorbirilor pe care le-am avut cu conducătorii acestei mari țări au fost discutate nu numai problemele de interes comun, ci și problemele referitoare la pacea în întreaga lume. Convorbirile s-au desfășurat liber și sincer într-o atmosferă de deosebită cordialitate. Înapoindu-mă în Birmania duc cu mine cele mai plăcute amintiri despre această mare țară și impresiile clare pe care mi le-am format: curajul și hotărîrea conducătorilor Chinei, în frunte cu președintele Mao Tze-dun; entuziasmul și energia maselor populare; grandioasele lucrări de refacere care se înfăptuiesc în China; evidenta creștere a nivelului de trai și, însfîrșit, năzuința fierbinte a poporului chinez spre pace.

Mă reîntorc în Birmania cu hotărîrea de a lupta pentru dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre China și Birmania. Voi face tot ce-mi stă în puteri pentru a contribui la pacea în întreaga lume.

Opinia publică britanică protestează împotriva declarațiilor războinice ale lui Nutting

PEKIN 17 (Agerpres). — Opoziția opiniei publice față de declarația războinică a lui Anthony Nutting, ministru de stat pentru Afacerile Externe, se intensifică în Marea Britanie. Agenția United Press anunță din Londra că delegatul englez la O.N.U. este ținta unor critici vehemente din partea presei și opiniei publice engleze.

Șase membri laburiști ai parlamentului au depus pe biroul Camerei Comunelor o moțiune în care condamnă declarația lui Nutting. La 14 decembrie, A. J. Irvine, un alt membru al partidului laburist, a prezentat o nouă moțiune prin care cere oficial ministrului Afacerilor Externe, Anthony Eden, să facă o declarație în Camera Comunelor în legătură cu politica guvernului britanic în problema Taivanului. Agenția Reuter relatează că este probabil ca aceste moțiuni să ralieze în jurul lor un număr tot mai mare de deputați.

Ziarul englez „China Mail of Hongkong" scrie că declarația lui Nutting a fost „stupidă". Ziarul se întreabă: „Dacă Marea Britanie va ajuta la apărarea Taivanului... ce se va întîmpla cu orașul Hongkong?". „Nutting, scrie ziarul, nu trebuie să repete papagalicește discursurile lui Cabot Lodge, delegatul american la O.N.U.".

Memoriul adresat lui Eisenhower de un grup de fruntași politici japonezi

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum se anunță din Tokio, la 14 decembrie 67 fruntași politici japonezi au adresat președintelui Eisenhower un memoriu în care îi cer să pună pe „bază de egalitate" relațiile dintre S.U.A. și Japonia.

Memoriul a fost semnat printre alții și de 24 fruntași ai Federației organizațiilor economice și conducători ai cercurilor industriale și comerciale, de doi membri ai actualului cabinet, de 21 membri ai Dietei japoneze, făcînd parte din partidele conservatoare, de redactorii șefi ai ziarelor „Mainichi Șimbum" și „Yomiuri Șimbum", precum și o serie de profesori universitari.

În memoriu se spune că „poporul japonez consideră că pactul de securitate S.U.A.-Japonia a redus de fapt Japonia la statutul unui protectorat american". Acest fel de relații jignește demnitatea poporului japonez și din această cauză ar trebui să li se pună capăt cît mai repede posibil.

În cîteva rînduri

● *La 17 decembrie, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, a primit la Kremlin pe trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Liban în U.R.S.S., Abdulah Najjar, care a remis scrisorile de acreditare.*

● *La Kremlin, continuă Congresul unional al împuterniciților Cooperației meșteșugărești din U.R.S.S. La discuțiile pe marginea raportului de activitate a conducerii Consiliului Central al Cooperației meșteșugărești participă delegați sosiți din toate colțurile țării sovietice.*

La lucrările Congresului cooperatorilor sovietici participă N. N. Șatalin, secretar al C.C. al P.C.U.S. și A. N. Kosighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

● *Amînarea, sub presiunea anglo-americană, a discutării problemei Ciprului la O.N.U. a provocat indignarea opiniei publice din Grecia și Cipru. La Salonic au avut loc puternice manifestații studențești în cursul cărora numeroase grupuri de demonstranți, înfrîngînd rezistența cordoanelor polițienești, au spart geamurile consulatului britanic și au devastat biblioteca misiunii americane. Majoritatea cărților bibliotecii americane au fost complet distruse. Manifestații ostile au avut loc și în fața consulatului Turciei*

● *Tribunalul Federal din Karlsruhe a deschis acțiune împotriva lui Manfred von Brauchitsch, cunoscutul campion automobilist și președinte al Comitetului pentru unitatea și libertatea sportului german. El este acuzat de „înaltă trădare" și de organizarea de „grupuri secrete". Acuzații asemănătoare au fost de asemenea lansate și împotriva altor membri ai acestui comitet Manfred von Brauchitsch a fost arestat și ținut în închisoare din septembrie 1953.*

● *În cadrul manifestărilor culturale organizate de Liga de prietenie Israel—R.P.R., la 3 decembrie a fost prezentat la Iașa filmul romînesc „Festivalul tineretului pentru pace și prietenie", iar la 8 decembrie a avut loc o seară dedicată scriitorului I. L. Caragiale, prezentîndu-se filmul-spectacol „O scrisoare pierdută". La 6 decembrie, în sala „Casei prieteniei" din Tel Aviv a avut loc o seară romînească în cadrul căreia a fost prezentat filmul tehnicolor „Republica Populară Romînă".*

● *În urma Hotărîrii Consiliului de Stat al R.P. Chineze, marea gospodărie cerealieră de stat care este în curs de organizare în provincia Heiluncian (China de nord-vest) cu ajutorul Uniunii Sovietice, a primit numele de „Gospodăria de stat a prieteniei".*

● *La 14 decembrie, ora 23.15 minute, un avion ciankaișist „RB—40" a săvîrșit o incursiune deasupra insulei Toumin, situată lîngă litoralul provinciei Cecian și a aruncat nouă bombe. În urma bombardamentului nu s-a înregistrat nici o pagubă.*

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești.

Nr. 51 (319)

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND: I. V. Stalin — marele continuator al operei lui Lenin

BOLESLAW BIERUT: Ideile leninist-staliniste însuflețesc popoarele la lupta pentru pace, democrație și socialism.

ANTONIN NOVOTNY: Stalin — credincios discipol și continuator al operei lui Lenin.

GH. GHEORGHIU-DEJ: Politica leninist-stalinistă de pace și de asigurare a securității popoarelor.

HARRY POLLITT: Poporul englez este împotriva acordurilor de la Londra și Paris.

WALTER STEIN: Subordonarea economiei Austriei față de monopolurile vest-germane.

ROBERTO FORTI: Să fie împiedicată reînvierea militarismului german.

JAN MAREK: Note politice: 1. Misiunea generalului Collins în Vietnamul de sud. 2. Demagogia „de crăciun" a întreprinzătorilor francezi.

* * * Al doilea Congres unional al scriitorilor sovietici.

★

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

SPORT

Campionatul republican de șah

Ieri după amiază, în Aula Bibliotecii centrale universitare, s-au desfășurat partidele întrerupte din rundele 17 și 18. În centrul atenției generale s-a situat partida întreruptă dintre maestrul internațional dr. O. Troianescu și E. Costea. După schimbul damelor s-a ajuns într-un final de turnuri foarte interesant, în care avantajele au alternat. În cele din urmă, Costea comite o greșeală, fiind nevoit să se recunoască învins după 89 de mutări.

I. Szabo nu și-a putut valorifica micul avantaj la S. Samarian, făcînd remiză după 71 de mutări.

Maestrul sportului, Gh. Alexandrescu, cu toată rezistența opusă de maestrul sportului M. Rădulescu, a reușit să cîștige la mutarea 71

Maestrul internațional I. Bălănel a jucat numai 5 mutări cu B. Soos, cedînd la mutarea 46.

P. Seimeanu, cu toate manevrele întreprinse, nu a putut face decît remiză cu Mihai Suta după 72 de mutări. În schimb, el a cîștigat la C. Bartoș, care dînd o mutare slabă în plic, a cedat numai după o mutare de la întrerupere. Carol Bartoș a cîștigat la mutarea 54 la L. Karacsony. Fără a mai continua jocul, I. Bălănel a cedat la E. Costea, V. Ciocîltea a cedat la Drimer. De asemenea, Weissman și M. Suta s-au recunoscut învinși la E. Nacht și respectiv Gh. Mititelu.

Partida întreruptă dintre Rădulescu și dr. O. Troianescu se va continua astăzi dimineața.

Înaintea ultimei runde conduce dr. O. Troianescu cu 13 puncte și o întrerupută, urmat de E. Costea 13 puncte, I. Bălănel 12½ puncte, B. Soos și P. Seimeanu 11½ puncte, Gh. Alexandrescu 11 puncte, V. Ciocîltea 10½ puncte, etc.

PAUL DIACONESCU

Filmul „Campionatele mondiale de fotbal"

Cu începere de sîmbătă, 18 decembrie, la cinematografele Elena Pavel, Tineretului și Timpuri Noi din Capitală rulează în premieră filmul „Campionatele mondiale de fotbal", o producție a studiourilor franceze.

Filmul redă aspecte de la desfășurarea întrecerilor sportive care au avut loc în vara acestui an în Elveția, cu prilejul finalei Campionatelor mondiale de fotbal.

Știri

● Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd cu avionul la Paris, o delegație de sportivi romîni care va participa la marile competiții organizate cu prilejul aniversării a 20 ani de la înființarea Federației Muncitorești de Gimnastică și Sport — F.S.G.T. Delegația cuprinde pe boxerii D. Done, C. Dumitrescu, M. Florescu și pe luptătorii M. Sulț, N. Presa și Gh. Suteu.

● Miercuri a părăsit Praga, plecînd spre Belgrad, echipa cehoslovacă de fotbal Spartak Sokolovo Praga, actuala campioană a R. Cehoslovace. Fotbaliștii cehoslovaci vor susține în Iugoslavia două întîlniri. Prima va avea loc la 19 decembrie la Zagreb cu echipa campioană a Iugoslaviei, Dinamo Zagreb. În cel de al doilea joc, echipa Spartak Sokolovo Praga va întîlni la 22 decembrie echipa Hajduk Split.

PENTRU APĂRAREA PĂCII ȘI SECURITĂȚII COLECTIVE ÎN EUROPA

Uniunea scriitorilor
Uniunea compozitorilor
Uniunea artiștilor plastici

Organizează luni 20 decembrie 1954, orele 17, în sala Ateneului R.P.R.

ADUNAREA

prezidată de scriitorul **Cezar Petrescu**, laureat al Premiului de Stat.

Vor lua cuvîntul:

— **George Georgescu**, dirijor, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat.
— **Panaitescu-Perpessicius**, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat.
— **Ion Jalea**, sculptor, membru corespondent al Academiei R.P.R.
— **Ion Chirescu**, compozitor, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.
— **Lucian Grigorescu**, pictor, membru corespondent al Academiei R.P.R.
— **Mihail Andricu**, compozitor, membru corespondent al Academiei R.P.R., maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.
— **Paul Constantinescu**, compozitor, laureat al Premiului de Stat.
— **Ligia Macovei**, pictor, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat
— **Eugen Jebeleanu**, poet, laureat al Premiului de Stat
— **Lucia Demetrius**, scriitoare, laureată a Premiului de Stat.
— **Alex. Ciucurenco**, pictor.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
C. 10118